

ISSN 0005-8777

Benelux Publicatieblad

Jaargang 2014
Nummer 7
Datum uitgifte 18/12/2014

Beschikkingen

3

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een plaatsvervangend rechter bij het Benelux-Gerechtshof – M (2014) 7 3

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot aanwijzing van een nieuwe Nederlandse Commissaris – M (2014) 9 4

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot instelling van een overgangsregeling betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie – M (2014) 13 5

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot vaststelling van de modaliteiten betreffende de benoeming van de Raadgevende Commissie bevoegd inzake de rechtsbescherming van personen in dienst van de Benelux-Organisatie voor de Intellectuele Eigendom (merken en tekeningen of modellen) – M (2014) 14 12

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van twee rechters en twee plaatsvervangende rechters bij het Benelux-Gerechtshof – M (2014) 15 14

Aanbevelingen

15

AANBEVELING van het Benelux Comité van Ministers inzake grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit – M (2014) 17 15

Overeenkomsten

23

BENELUX-VERDRAG betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie – M (2014) 6 23

PROTOCOL houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), wat betreft de oppositie en de invoering van een administratieve procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring van merken – M (2014) 8 46

Reglementen

56

REGLEMENT VAN ORDE van de Belgisch-Nederlandse permanente gemengde schadecommissie ingesteld bij beschikking M(83)26 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie inzake wederzijdse bijstand ter vaststelling van schade veroorzaakt door grensoverschrijdende gevolgen van grondwateronttrekking 56

Beschikkingen

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van een plaatsvervangend rechter bij het Benelux-Gerechtshof – M (2014) 7

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 3, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals het door het op 23 november 1984 te Brussel ondertekende Protocol werd gewijzigd,

Overwegende dat het Comité van Ministers op 13 mei 2014 akte heeft verleend van het ontslag met ingang van 1 april 2014 van de heer E. Goethals als plaatsvervangend rechter bij het Benelux-Gerechtshof,

Op voordracht van de Belgische minister van Justitie,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Mevrouw B. Deconinck, raadsheer in het Hof van Cassatie, wordt benoemd tot plaatsvervangend rechter bij het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van de ondertekening.

GEDAAN te Den Haag, op 2 september 2014.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

F. TIMMERMANS

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot aanwijzing van een nieuwe Nederlandse Commissaris – M (2014) 9

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), en artikel 22, lid 2, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gelet op de Verklaring bij de ondertekening op 17 juni 2008 van het Verdrag tot herziening van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie van 3 februari 1958,

Gelet op artikel 2 van de Overeenkomst van 14 januari 1964 ter uitvoering van artikel 37, lid 2, van het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie,

Gelet op de Beschikking M/adm (2004) 4 van de Ministeriële Werkgroep voor Administratieve Zaken van 31 augustus 2004 tot vervanging van het Financieel Reglement van het Secretariaat-generaal,

Op voordracht van de Secretaris-generaal van het Ministerie van Buitenlandse Zaken te Nederland,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De heer Peter Booms wordt aangewezen als Nederlandse Commissaris ten behoeve van het toezicht op de uitvoering van de begroting van de instellingen van de Benelux Unie.

Artikel 2

Deze Beschikking treedt in werking op 1 september 2014.

GEDAAN te Den Haag, op 6 november 2014.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

A.G. KOENDERS

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot instelling van een overgangsregeling betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie – M (2014) 13

(N.v.d.r.: zie ook p. 23, Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie)

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gezien Beschikking M (2013) 6 van het Benelux Comité van Ministers van 18 november 2013 betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer,

Gezien het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie, gedaan te Luik op 3 oktober 2014,

Overwegende dat het, ter bevordering van de uniformiteit en efficiëntie bij de uitvoering van het toezicht op en de handhaving van de wegvervoerregelgeving binnen de Benelux en ter benutting van schaalvoordelen, wenselijk is een overgangsregeling in te stellen, geldend voor de grensoverschrijdende samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten uit de drie Benelux-landen op operationeel niveau inzake wegvervoerinspectie, tot de datum van inwerkingtreding van laatstgenoemd Benelux-Verdrag,

Overwegende dat het daarenboven wenselijk is de in de overgangsregeling bepaalde grensoverschrijdende samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten uit de drie Benelux-landen inzake wegvervoerinspectie onverwijld ten uitvoer te leggen op grond van periodieke actieplannen,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1. Doel

Deze beschikking beoogt:

- a) De verdergaande uniformisering van de uitvoering van het toezicht op en de handhaving van de EU-regelgeving inzake wegvervoer van goederen en personen;
- b) Het benutten van schaalvoordelen op het terrein van capaciteit (personeel, middelen en materieel), expertise, ervaring en opleiding.

Artikel 2. Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze beschikking wordt verstaan onder:

- a) Toezicht: de werkzaamheden die door of namens de bevoegde autoriteiten worden verricht, zonder dat er een indicatie van overtreding is, om na te gaan of de toepasselijke voorschriften worden nageleefd;
- b) Handhaving: een gedragsbeïnvloedend optreden door de bevoegde autoriteit dat leidt of moet leiden tot de naleving van de toepasselijke voorschriften;
- c) Bevoegde autoriteit: elke autoriteit die in een Benelux-land op grond van de interne bevoegdheidsverdeling verantwoordelijk is voor de uitvoering van het toezicht op en de handhaving van de regelgeving inzake wegvervoer van goederen en personen.

Artikel 3. Uniformisering van de uitvoering van toezicht en handhaving

De bevoegde autoriteiten streven naar een verdergaande uniformisering van de uitvoering van het toezicht op en de handhaving van de EU-wegvervoerregelgeving.

Artikel 4. Risicoclassificatiesystemen

De bevoegde autoriteiten streven naar een onderlinge afstemming van de risicoclassificatiesystemen van de Benelux-landen zoals bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 inzake minimumvoorwaarden voor de uitvoering van de Verordeningen (EEG) nr. 3820/85 en (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en tot intrekking van Richtlijn 88/599/EEG van de Raad.

Artikel 5. Kennis, expertise, ervaring, opleiding, middelen en materieel

De bevoegde autoriteiten ondersteunen de grensoverschrijdende samenwerking in het kader van deze beschikking door:

- a) De uitwisseling van informatie betreffende hun wet- en regelgeving, hun toezicht- en handhavingsstructuren en hun toezicht- en handhavingspraktijk;
- b) Het verstrekken van een forum voor de uitwisseling van goede praktijken en ervaringen;
- c) De organisatie van samenwerking op het vlak van opleidingen;
- d) Het onderling verlenen van technische en wetenschappelijke ondersteuning;
- e) De uitwisseling van middelen en materieel overeenkomstig artikel 6;
- f) Het vooraf informeren van de andere bevoegde autoriteiten bij de aanschaf van middelen en materieel die grensoverschrijdend gebruikt kunnen worden overeenkomstig artikel 6.

Artikel 6. Middelen en materieel

1. Een bevoegde autoriteit kan op verzoek van een andere bevoegde autoriteit middelen en materieel ter beschikking stellen. Bij de terbeschikkingstelling van de middelen en het materieel gaat een inventaris, die desgevraagd wordt voorgelegd aan de verzoekende bevoegde autoriteit.
2. Bij het ter beschikking stellen van middelen en materieel staat de overeenkomstig het eerste lid aangezochte bevoegde autoriteit in voor de noodzakelijke opleiding en toelichting ten behoeve van het gebruik van deze middelen en dit materieel.
3. De kosten ontstaan bij verlies of beschadiging van door een bevoegde autoriteit ter beschikking gesteld materieel komen ten laste van die bevoegde autoriteit, onverminderd enig verhaal waarover deze laatste zou beschikken ter vergoeding van de betrokken kosten op grond van de regels toepasselijk op die bevoegde autoriteit.

Artikel 7. Actieplannen

1. Het Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer stelt periodieke actieplannen ter uitvoering van deze beschikking op.
2. Nadat een eerste actieplan is goedgekeurd door het Benelux Comité van Ministers overeenkomstig artikel 3 van Beschikking M (2013) 6 van het Benelux Comité van Ministers van 18 november 2013 betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer, worden de actieplannen goedgekeurd door het Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer, dat het Comité van Ministers daarover informeert.
3. Het Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer rapporteert jaarlijks aan het Comité van Ministers over de uitvoering van de periodieke actieplannen.

Artikel 8. Geschillen

Een geschil betreffende de interpretatie of toepassing van deze beschikking zal, op verzoek van één van zijn leden, onverwijld door het Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer behandeld worden. Indien het Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer niet tot een oplossing van het geschil komt, wordt het aan het Benelux Comité van Ministers voorgelegd.

Artikel 9. Inwerkingtreding

Deze Beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening en blijft van kracht tot de datum van inwerkingtreding van het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie, gedaan te Luik op 3 oktober 2014.

GEDAAN te Brussel, op 16 december 2014.

De Voorzitter van het Benelux Comité van Ministers,

A.G. KOENDERS

Gemeenschappelijke Memorie van Toelichting betreffende Beschikking M (2014) 13 van het Benelux Comité van Ministers tot instelling van een overgangsregeling betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie

Het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie, gedaan te Luik op 3 oktober 2014, is gericht op verdergaande samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten uit de Benelux-landen op het gebied van toezicht op en handhaving van EU-regelgeving met betrekking tot wegvervoer, alsmede op het bewerkstelligen van verdergaande harmonisatie van relevante uitvoeringsregelgeving.

In afwachting van de inwerkingtreding van dit Benelux-Verdrag, wenst het Benelux Comité van Ministers reeds een overgangsregeling in te stellen opdat de bevoegde autoriteiten uit de Benelux-landen onverwijld kunnen samenwerken op operationeel niveau, teneinde een zo groot mogelijke uniformiteit in de uitvoering van het toezicht en de handhaving te bewerkstelligen en schaalvoordelen te benutten. Door samenwerking binnen de Benelux, ook op het gebied van vorming en opleiding, zouden de beperkte middelen immers slimmer en efficiënter kunnen worden ingezet.

Deze overgangsregeling strekt zich echter niet uit tot de grensoverschrijdende wederzijdse bijstand en het grensoverschrijdend optreden van de inspectiediensten inzake wegvervoer of tot de uitwisseling van personeel. In tegenstelling tot het Benelux-Verdrag is het evenmin mogelijk om onderhavige beschikking uit te breiden naar andere landen, zonder evenwel afbreuk te doen aan mogelijke samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten uit de Benelux-landen en bevoegde autoriteiten uit derde landen op gebied van mobiliteit.

Naar analogie met het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie, dienen de in de overgangsregeling vastgelegde basisbeginselen verder uitgewerkt te worden in periodieke actieplannen, vastgesteld overeenkomstig artikel 7 van onderhavige beschikking.

Toelichting per artikel

Artikel 1 omschrijft het doel van de beschikking. De doelstellingen zijn nauwer omschreven dan in bovengenoemd Benelux-Verdrag en beperken zich tot de uniformisering van de uitvoering van toezicht en handhaving en het benutten van schaalvoordelen.

Artikel 2 definieert de in de beschikking gehanteerde begrippen. Het begrip “bevoegde autoriteit” heeft wat België betreft ook betrekking op de gewesten, die bevoegd worden voor de betrokken materie ingevolge de zesde staatshervorming, zonder dat evenwel dezelfde flexibiliteit vereist is als in bovengenoemd Benelux-Verdrag om lijsten van bevoegde autoriteiten aan te passen of uit te breiden.

Artikel 3 ziet op de verdergaande uniformisering binnen de Benelux op het gebied van de uitvoering van toezicht op en handhaving van EU-regelgeving inzake wegvervoer. Deze bepaling spoort de bevoegde autoriteiten uit de Benelux-landen aan om te streven naar grotere uniformiteit, doch zonder enige verplichting tot harmonisatie van wet- of regelgeving. Met het oog op het

bewerkstelligen van grotere uniformiteit, kunnen voorstellen in de in artikel 7 genoemde actieplannen opgenomen worden.

Artikel 4 spoort de bevoegde autoriteiten aan tot onderlinge afstemming van risicoclassificatiesystemen zoals bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006¹, aangezien dergelijke afstemming een belangrijke bijdrage kan leveren aan het vergroten van de efficiëntie van deze systemen als handhavinginstrument. Daar waar de beschikking niet oplegt hoe die afstemming moet geschieden, kunnen hiervoor wel voorstellen opgenomen worden in de in artikel 7 genoemde actieplannen.

Artikel 5 heeft betrekking op het benutten van schaalvoordelen met betrekking tot kennis, expertise, ervaring, opleiding, middelen en materieel. Voor het uitwisselen van goede praktijken zou in de in artikel 7 genoemde actieplannen overigens voorzien kunnen worden in het opzetten van een elektronisch platform.

Artikel 6 heeft specifiek betrekking op de uitwisseling van middelen en materieel. Ter beschikking gestelde middelen en materieel kunnen niet alleen door ambtenaren van de overheid die deze ter beschikking stelt bestuurd of bediend worden, maar ook door ambtenaren van de overheid die om de terbeschikkingstelling heeft verzocht. In dat laatste geval draagt de overheid die de middelen of het materieel te beschikking heeft gesteld zorg voor de nodige opleiding en toelichting. Er wordt overigens een inventaris opgemaakt van het geleverde materieel. Elke bevoegde autoriteit draagt de kosten ten gevolge van verlies van of schade aan het eigen materieel, onverminderd enig verhaal waarover zij zou beschikken om dat vergoed te zien (bijvoorbeeld op grond van de voor het materieel afgesloten verzekering). Onder de term “middelen” wordt verstaan bijvoorbeeld dwangmiddelen, software, data op een elektronische drager, etc. Financiële middelen worden hier nadrukkelijk niet bedoeld.

Artikel 7 bepaalt dat er, in het kader van de samenwerking op grond van onderhavige beschikking, concrete periodieke actieplannen worden vastgesteld door het bestaande Benelux-Directiecomité Verkeer en Vervoer. Overeenkomstig artikel 3 van Beschikking M (2013) 6 van het Benelux Comité van Ministers van 18 november 2013 betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer, wordt een eerste actieplan ter goedkeuring voorgelegd aan het Comité van Ministers. Daaropvolgende actieplannen worden zolang de overgangsregeling van kracht is, goedgekeurd door het Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer; het Benelux Directiecomité Verkeer en Vervoer rapporteert echter steeds aan het Comité van Ministers over de uitvoering van de actieplannen.

Artikel 8 bevat een geschillenregeling in verband met geschillen over de interpretatie of uitvoering van de overgangsregeling.

¹ Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 inzake minimumvoorwaarden voor de uitvoering van de Verordeningen (EEG) nr. 3820/85 en (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en tot intrekking van Richtlijn 88/599/EEG van de Raad (PB L 102 van 11.4.2006, p. 35).

Artikel 9 regelt de inwerkingtreding van de beschikking en beperkt de geldigheid van de overgangsregeling tot de dag van inwerkingtreding van het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie. Aangezien artikel 7 reeds bepaalt dat de beschikking ten uitvoer wordt gelegd door periodieke actieplannen, wordt niet nadrukkelijk aan de betrokken regeringen gevraagd om bijkomende maatregelen te nemen teneinde uitvoering te geven aan deze beschikking. Dit doet echter geen afbreuk aan het bindend karakter voor de bevoegde autoriteiten van de beschikking en van de regeling betreffende de terbeschikkingstelling van middelen en materieel in het bijzonder.

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot vaststelling van de modaliteiten betreffende de benoeming van de Raadgevende Commissie bevoegd inzake de rechtsbescherming van personen in dienst van de Benelux-Organisatie voor de Intellectuele Eigendom (merken en tekeningen of modellen) – M (2014) 14

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, leden 3 en 4, van het Aanvullend Protocol bij het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof inzake de rechtsbescherming van personen in dienst van de Benelux-Organisatie voor de Intellectuele Eigendom (merken en tekeningen of modellen), ondertekend te Brussel op 24 oktober 2008 (hierna: Aanvullend Protocol),

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

De modaliteiten volgens welke de voorzitter, de plaatsvervangende voorzitter, de leden en de plaatsvervangende leden van de in artikel 6 van het Aanvullend Protocol bedoelde Raadgevende Commissie worden benoemd, zijn in het bij deze beschikking gevoegde reglement vastgelegd.

Artikel 2

Deze beschikking treedt in werking op de dag van haar ondertekening.

GEDAAN te Den Haag, op 10 november 2014.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

A.G. KOENDERS

M (2014) 14, Bijlage

REGLEMENT VOOR DE BENOEMING VAN DE RAADGEVENDE COMMISSIE BEVOEGD INZAKE DE RECHTSBESCHERMING VAN PERSONEN IN DIENST VAN DE BENELUX-ORGANISATIE VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM (MERKEN EN TEKENINGEN OF MODELLEN)

Artikel 1. Benoeming voorzitter, leden en plaatsvervangers

1. Op verzoek van de Directeur-Generaal van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom worden kandidaten voor de Raadgevende Commissie voorgedragen:
 - a) De voorzitter en plaatsvervangend voorzitter door de drie Benelux-landen gezamenlijk;
 - b) Een lid en een plaatsvervangend lid, door elk Benelux-land afzonderlijk.
2. De Directeur-Generaal stelt de personeelsvertegenwoordiging van het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom in de gelegenheid om in geval van zwaarwegende bezwaren tegen een bepaalde kandidaat deze binnen twee weken schriftelijk en gemotiveerd kenbaar te maken.
3. Indien de personeelsvertegenwoordiging bezwaren kenbaar maakt, worden deze door de Directeur-Generaal doorgeleid aan de voordragende landen, die kunnen besluiten om hetzij de voordracht te handhaven, hetzij een nieuwe kandidaat voor te dragen. Lid 2 en volgende zijn van overeenkomstige toepassing op de nieuwe kandidaat.
4. De Directeur-Generaal verzoekt het Comité van Ministers om de voorgedragen kandidaten te benoemen. Het Comité van Ministers benoemt de voorgedragen kandidaten bij beschikking.

Artikel 2. Tussentijdse beëindiging van een mandaat

1. Elk verzoek om het mandaat van de voorzitter, een lid of een plaatsvervanger te beëindigen gedurende de in artikel 6, lid 3, van het Aanvullend Protocol bedoelde termijn wordt door de Directeur-Generaal doorgeleid naar de voordragende landen die, indien zij dit opportuun achten, een nieuwe kandidaat kunnen voordragen overeenkomstig artikel 1, lid 1 tot en met 3.
2. Indien overeenkomstig lid 1 een nieuwe kandidaat wordt voorgedragen, verzoekt de Directeur-Generaal het Comité van Ministers om akte te verlenen van de beëindiging van het mandaat van de voorganger van die kandidaat en om de nieuwe kandidaat te benoemen voor de resterende duur van het oorspronkelijke mandaat. Het Comité van Ministers benoemt de nieuwe kandidaat bij beschikking.

BESCHIKKING van het Benelux Comité van Ministers tot benoeming van twee rechters en twee plaatsvervangende rechters bij het Benelux-Gerechtshof – M (2014) 15

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 3, leden 1 tot en met 3, van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof, ondertekend te Brussel op 31 maart 1965, zoals het door het op 23 november 1984 te Brussel ondertekende Protocol werd gewijzigd,

Overwegende dat het Comité van Ministers op 12 mei 2014 akte heeft verleend van het ontslag met ingang van 1 mei 2014 van mevrouw M.-P. Engel als rechter bij het Benelux-Gerechtshof en op 20 oktober 2014 van het ontslag met ingang van 18 oktober 2014 van mevrouw L. Mousel als rechter bij en tweede vice-presidente van het Benelux-Gerechtshof,

Op voordracht van de Luxemburgse minister van Justitie,

Heeft het volgende beslist:

Artikel 1

Mevrouw E. Conzemius en mevrouw I. Folscheid, plaatsvervangende rechters bij het Benelux-Gerechtshof, worden benoemd tot rechter bij het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 2

De heer N. Edon en mevrouw E. Eicher, kamervoorzitters in de "Cour d'appel" te Luxemburg, worden benoemd tot plaatsvervangend rechter bij het Benelux-Gerechtshof.

Artikel 3

Deze beschikking treedt in werking op de dag van ondertekening.

GEDAAN te Den Haag, op 12 november 2014.

De Voorzitter van het Comité van Ministers,

A.G. KOENDERS

Aanbevelingen

AANBEVELING van het Benelux Comité van Ministers inzake grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit – M (2014) 17

Het Benelux Comité van Ministers,

Gelet op artikel 6, lid 2, onder g), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gezien de wens van het Benelux Comité van Ministers dat, om de economische groei in de grensregio's aan te zwengelen, voorstellen uitgewerkt worden ter bevordering van de grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit en grensarbeid als één van de prioritaire onderwerpen van de Benelux-samenwerking, en de uitvoering van deze wens door het Benelux Secretariaat-generaal door middel van de notitie 'banen door mobiliteit over de grens',

Overwegende dat het belang van grensoverschrijdende mobiliteit op de arbeidsmarkt zal toenemen ingevolge de toenemende economische verwevenheid binnen de Benelux Unie en de betekenis van grensarbeid voor de sociale cohesie en economische groei van gebieden aan de grens,

Gezien de voorafgaande raadpleging van de betrokken partijen op nationaal, deelstatelijk en decentraal niveau, alsmede de sociale partners en belanghebbende bestuurlijke instanties, uitvoeringsorganisaties en Euregio's,

Overwegende dat grensarbeid niet voor alle gebieden in de Benelux op dezelfde wijze en in gelijke mate relevant is, dat er een duidelijk verschil in appreciatie van grensarbeid bestaat tussen het nationale alsook het deelstatelijke niveau en het decentrale niveau, en dat veel instanties zich bezighouden met grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit maar de daadwerkelijke betrokkenheid te vaak ophoudt bij de grens,

Overwegende dat het stimuleren van de werkgelegenheid in grensstreken door het faciliteren van grensarbeid een grondige kennis van de streekgebonden arbeidsmarkt vereist, alsook overleg met sociale partners en de actieve betrokkenheid van de relevante economische sectoren bij de uitvoering van concrete acties,

Overwegende dat de grensgebieden en de arbeidsbemiddelingsdiensten zelf het meest geschikt zijn voor het faciliteren van grensarbeid en met name de afstemming tussen vraag en aanbod op de betrokken arbeidsmarkt,

Overwegende dat het Benelux Secretariaat-generaal samenwerkt met arbeidsvoorzieningsorganisaties, het Eures-netwerk en anderen, waarbij de toegevoegde waarde geboden door het Benelux Secretariaat-generaal het uitgangspunt is van deze samenwerking,

Overwegende dat ondersteuning voor effectieve grensoverschrijdende plannen van operationele aard in grensgebieden, zoals in deze aanbeveling bedoeld, om gecoördineerde ondersteuning op centraal niveau vraagt,

Overwegende dat het wenselijk is om op Benelux-niveau een gemeenschappelijk uitvoeringsplan periodiek tot stand te brengen voor de gecoördineerde ondersteuning van relevante acties die in eerste instantie door de grensgebieden worden ondernomen,

Overwegende dat het wenselijk is om ook de aan de Benelux grenzende staten of deelstaten bij de samenwerking inzake arbeidsmobiliteit te betrekken, zoals onder andere Noordrijn-Westfalen, zoals benadrukt tijdens de ministeriële ontmoeting op 18 juli 2013 met de minister-president van Noordrijn-Westfalen,

Overwegende dat onderhavige aanbeveling het vertrekpunt is voor de verdere uitwerking van de verschillende deelactiviteiten,

Beveelt aan:

Hoofdstuk I. Algemeen

Artikel 1. Definities

Voor de toepassing van deze aanbeveling wordt verstaan onder:

- a) “Centraal niveau”: elk nationaal niveau of deelstatelijk niveau waar arbeidsmarktinstrumenten en -beleid tot stand komen en waar de hoogste bevoegdheden liggen voor het vormen van een werkgelegenheidsbeleid ten behoeve van het gehele betrokken gebied;
- b) “Decentraal niveau”: het niveau waar, complementair met het beleid op centraal niveau, de concrete inrichting van het werkgelegenheidsbeleid feitelijk tot stand komt ten behoeve van de betrokken streek;
- c) “Betrokken autoriteiten”: de betrokken centrale overheden, alsook de betrokken overheidsinstanties op het centrale en decentrale niveau;
- d) “Sociale partners”: vertegenwoordigers van werkgevers en werknemersorganisaties in elk van de drie Benelux-landen die, zowel op centraal als decentraal niveau, met overheden het sociaal overleg voeren, dan wel representatieve gesprekspartner zijn voor de overheid;

- e) “Grensarbeider”: een persoon die zich bevindt of wenst te bevinden in de situatie zoals bedoeld in artikel 1, onder f), van Verordening (EG) Nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels. Deze begripsomschrijving heeft betrekking op het verrichten van werkzaamheden al dan niet in loondienst in een lidstaat door een persoon die woont in een andere lidstaat, waarnaar die persoon in beginsel dagelijks of ten minste eenmaal per week terugkeert. Het gebruik van deze begripsomschrijving breidt de reikwijdte zoals bepaald in artikel 3 van deze aanbeveling niet uit tot de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels.

Artikel 2. Doelstellingen

Met deze aanbeveling worden de volgende doelstellingen nagestreefd:

- a) De verankering van het politieke en bestuurlijke belang van samenwerking ter bevordering van grensoverschrijdend werkgelegenheidsbeleid;
- b) De verduidelijking van de respectieve rollen van de betrokken autoriteiten in de samenwerking ter bevordering van grensoverschrijdend werkgelegenheidsbeleid, en hun onderlinge verhouding;
- c) De bepaling van de bestuurlijke organisatie van de samenwerking ter bevordering van grensoverschrijdend werkgelegenheidsbeleid.

Artikel 3. Reikwijdte

- 1. Deze aanbeveling heeft uitsluitend betrekking op activiteiten die het grensoverschrijdend werkgelegenheidsbeleid betreffen.
- 2. Deze aanbeveling eerbiedigt de bevoegdheden en wetgeving van de betrokken autoriteiten. Deze aanbeveling eerbiedigt eveneens de toepassing van rechtshandelingen van de Europese Unie.
- 3. Deze aanbeveling is gericht op de versterking van de grensoverschrijdende arbeidsmarkt en de verbetering van de werkgelegenheid op de lange termijn.

Hoofdstuk II. Bestuurlijke organisatie

Artikel 4. Strategische stuurgroep

1. Vertegenwoordigers van de betrokken ministeries van Arbeid en Werkgelegenheid komen minstens één keer per jaar samen op het niveau van directeuren-generaal of vergelijkbare leidinggevende functies in het kader van een strategische stuurgroep, teneinde de voortgang van de uitvoering van deze aanbeveling te bespreken en hiervoor dienstige voorstellen te doen aan de betrokken autoriteiten, de instellingen van de Benelux Unie of de daaronder ressorterende organen. In dit kader stelt de strategische stuurgroep een uitvoeringsplan vast overeenkomstig artikel 7.
2. De in het eerste lid bedoelde strategische stuurgroep wordt voorgezeten door een lid van het College van Secretarissen-generaal van de Benelux Unie of door een door dat College aangewezen persoon.
3. De in het eerste lid genoemde vertegenwoordigers kunnen tevens, als de agenda daarom vraagt, vertegenwoordigers namens een ander betrokken ministerie zoals het ministerie van Onderwijs uitnodigen deel te nemen aan de in het eerste lid bedoelde strategische stuurgroep.

Artikel 5. Meerlagige bestuursaanpak

1. De samenwerking op grond van deze aanbeveling geschiedt in eerste instantie:
 - a) op decentraal niveau, met gezamenlijke ondersteuning op centraal niveau; en
 - b) op grond van eenvoudige informele netwerksturing waaraan alle betrokken autoriteiten kunnen deelnemen.
2. De in het eerste lid genoemde samenwerking geschiedt steeds met voorafgaande inbreng van de in artikel 1, onder c), bedoelde instanties op het centrale en decentrale niveau, alsook de in artikel 1, onder d), bedoelde sociale partners.

Artikel 6. Samenwerking tussen de betrokken autoriteiten

1. Overeenkomstig hun respectievelijke bevoegdheden werken betrokken autoriteiten samen ter uitvoering van de bepalingen van hoofdstuk III van deze aanbeveling.
2. In het kader van de in het eerste lid genoemde samenwerking en onverminderd de andere bepalingen van deze aanbeveling, wisselen de betrokken autoriteiten informatie en goede praktijken uit ter ondersteuning van de opstelling van regionale arbeidsmarktplannen, lichten zij elkaar in over elkaars arbeidsmarktplannen en kan in voorkomend geval besloten worden tot gemeenschappelijke pilootprojecten of het peilen naar de beweegredenen van burgers om al dan niet over de grens te gaan werken. Het Benelux Secretariaat-generaal voorziet in en modereert een gezamenlijk digitaal informatie- en discussieplatform ten behoeve daarvan.
3. De betrokken autoriteiten wisselen tevens informatie uit over het op centraal niveau gevoerde werkgelegenheidsbeleid, in het bijzonder ook met het oog op het wegnemen van beleidsmatige belemmeringen voor grensarbeid.
4. Het Benelux Secretariaat-generaal zorgt in samenwerking met alle relevante betrokken autoriteiten voor de terbeschikkingstelling van goede ervaringen en goede praktijken.

Hoofdstuk III. Gemeenschappelijke acties

Artikel 7. Uitvoeringsplan

1. De uitvoering van de bepalingen van dit hoofdstuk geschiedt op basis van een jaarlijks uitvoeringsplan waarin afspraken tussen de betrokken autoriteiten worden vastgelegd. De strategische stuurgroep zoals bedoeld in artikel 4 stelt dit uitvoeringsplan vast, op grond van een gecoördineerd voorstel van het Benelux Secretariaat-generaal, en bespreekt de uitvoering ervan.
2. Het in het eerste lid bedoelde uitvoeringsplan is sturend voor het Benelux Secretariaat-generaal en alle deelnemende betrokken autoriteiten op centraal en decentraal niveau. Het uitvoeringsplan geeft hiervoor nadere invulling aan het bepaalde in de artikelen 8 tot en met 14 hieronder.

Artikel 8. Erkenning van de generieke niveaugelijkwaardigheid van diploma's hoger onderwijs

De betrokken autoriteiten realiseren onder leiding van de respectievelijke ministeries van Onderwijs de automatische wederzijdse erkenning van de generieke niveaugelijkwaardigheid van diploma's hoger onderwijs binnen de gehele Benelux op grond van een beschikking van het Benelux Comité van Ministers zoals bedoeld in artikel 6, lid 2, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie.

Artikel 9. Erkenning van beroepskwalificaties

Na de omzetting in het nationale recht van de Benelux-landen van Richtlijn 2013/55/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 tot wijziging van Richtlijn 2005/36/EG betreffende de erkenning van beroepskwalificaties en na de lopende evaluatie van gereguleerde beroepen zoals bedoeld in de Mededeling van de Europese Commissie van 2 oktober 2013 inzake de evaluering van nationale regelingen inzake de toegang tot beroepen, brengen de betrokken autoriteiten, ondersteund door het Benelux Secretariaat-generaal, een advies uit aan de in artikel 4 van deze aanbeveling bedoelde strategische stuurgroep over de wenselijkheid en haalbaarheid van aanvullende grensoverschrijdende projecten op dit gebied.

Artikel 10. Overige aspecten met betrekking tot onderwijs en opleiding

De betrokken autoriteiten onderzoeken in overleg met onderwijsinstellingen, opleidingsactoren, beroepsverenigingen en bedrijven hoe, binnen de bestaande wettelijke en financiële kaders, bijvoorbeeld grensoverschrijdende stages, diploma-erkenning en de taal van het buurland in het onderwijs kunnen worden bevorderd. De betrokken autoriteiten streven ernaar hiervoor onder andere gezamenlijke pilotprojecten op te zetten in één of meerdere sectoren.

Artikel 11. Digitale informatievoorziening

1. Het Benelux Secretariaat-generaal onderhoudt het bestaande Benelux-webportaal voor grensarbeiders (<http://startpuntgrensarbeid.benelux.int>), bouwt dit verder uit en vergroot in samenwerking met de betrokken autoriteiten de vindbaarheid door verwijzingen van en naar relevante websites.
2. Ten behoeve van het bepaalde in artikel 7, stelt het Benelux Secretariaat-generaal informatie ter beschikking aan de betrokken en geïnteresseerde partijen over de kwalitatieve ontwikkeling en het kwantitatieve gebruik van het in het eerste lid hierboven genoemde Benelux-webportaal.

Artikel 12. Persoonlijke dienstverlening

Het Benelux Secretariaat-generaal verzekert bovenregionale grensoverschrijdende coördinatie tussen de verschillende betrokken partijen die dienstverlening verzorgen ten behoeve van de grensarbeider, in het bijzonder teneinde te komen tot een zo efficiënt mogelijke uitvoering van de persoonlijke dienstverlening. Hierbij wordt de verbinding gewaarborgd met het EURES-netwerk en met bestaande of in ontwikkeling zijnde werkwijzen.

Artikel 13. Vergelijkbare arbeidsmarktgegevens

1. De betrokken autoriteiten streven ernaar om zodanige arbeidsmarktinformatie en -gegevens te verschaffen dat tussen gebieden aan beide zijden van de grens tot grensoverschrijdend werkgelegenheidsbeleid gekomen kan worden.
2. Het Benelux Secretariaat-generaal bevordert de inspanningen bedoeld in het eerste lid, onder andere door middel van de bijeenroeping van een werkgroep voor de statistische diensten van betrokken autoriteiten die op het gepaste aggregatieniveau vergelijkbaar cijfermateriaal kan aanreiken, en door de regelmatige publicatie van informatie, op een wijze die vergelijkbaar is met de publicatie van informatie in het kader van bestaande samenwerking op dit terrein in grensgebieden in Europa.
3. Het Benelux Secretariaat-generaal bevordert eveneens de totstandkoming van onderlinge afspraken tussen kenniscentra op het gebied van grensarbeid in de Benelux met het oog op een structurele en operationele samenwerking tussen die kenniscentra.

Artikel 14. Overige gemeenschappelijke acties

De in artikel 4 bedoelde strategische stuurgroep kan zo nodig voorstellen doen betreffende bijkomende gemeenschappelijke acties ter uitvoering van deze aanbeveling.

Hoofdstuk IV. Slotbepalingen

Artikel 15. Samenwerking met derde staten en deelstaten

Onverminderd de bestaande samenwerking met Noordrijn-Westfalen met betrekking tot het in het eerste lid van artikel 11 bedoelde Benelux-webportaal voor grensarbeiders, onderzoekt en ondersteunt het Benelux Secretariaat-generaal mogelijkheden tot samenwerking in het kader van de bepalingen van deze aanbeveling met derde staten of deelstaten die aan de Benelux grenzen.

Artikel 16. Inwerkingtreding

Deze aanbeveling treedt in werking op de datum van ondertekening.

GEDAAN te Brussel, op 11 december 2014.

De voorzitter van het Comité van Ministers,

L.F. ASSCHER

Overeenkomsten

BENELUX-VERDRAG betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie – M (2014) 6

(N.v.d.r.: zie ook p. 5, beschikking M (2014) 13 tot instelling van een overgangsregeling betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie)

Het Koninkrijk België, vertegenwoordigd door:

De Federale Regering,
De Vlaamse Regering,
De Waalse Regering,
De Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

Het Groothertogdom Luxemburg

en

Het Koninkrijk der Nederlanden,

hierna te noemen “de Verdragsluitende Partijen”,

Gelet op artikel 6, tweede lid, onder f), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie,

Gezien artikel 3, tweede lid, onder a), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, alsmede hoofdstuk 3.5 van het Gemeenschappelijk Werkprogramma 2013-2016,

Gezien Beschikking M (2013) 6 van het Benelux Comité van Ministers van 18 november 2013 betreffende grensoverschrijdende samenwerking tussen de inspectiediensten inzake wegvervoer,

Overwegende dat Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad, de bestuurlijke samenwerking tussen lidstaten en wederzijdse bijstand bepaalt,

Overwegende dat Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 inzake minimumvoorwaarden voor de uitvoering van de Verordeningen (EEG) nr. 3820/85 en (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en tot intrekking van Richtlijn 88/599/EEG van de Raad, intracommunautaire contacten in de vorm van uitwisseling van gegevens, ervaringen en inlichtingen tussen de lidstaten aanmoedigt,

Overwegende dat Richtlijn 2000/30/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2000 betreffende de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen die in de Gemeenschap deelnemen aan het verkeer, de lidstaten gelast elkaar wederzijds bijstand te verlenen voor de toepassing van die Richtlijn,

Overwegende dat Richtlijn 95/50/EG van de Raad van 6 oktober 1995 betreffende uniforme procedures voor de controle op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg bepaalt dat lidstaten elkaar de nodige bijstand verlenen met het oog op de juiste toepassing van die Richtlijn,

Overwegende dat de artikelen 24 tot en met 26 van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie samenwerking mogelijk maken tussen enerzijds de Benelux Unie en anderzijds derde staten en deelstaten en met name de staten, deelstaten en bestuurlijke entiteiten die grenzen aan de grondgebieden van de Benelux-landen,

Overwegende de reeds bestaande samenwerking in het kader van Euro Contrôle Route,

Overwegende dat het Europese wegvervoer, ook binnen de Benelux-landen, zich in hoog tempo internationaal ontwikkelt, niet alleen qua kwantiteit maar ook qua operationeel kader waarbinnen dit vervoer wordt uitgevoerd,

Overwegende dat ondanks de ontwikkeling van de Europese Unie tot interne markt, het toezicht op en de handhaving van de EU-regelgeving inzake wegvervoer een nationale aangelegenheid blijven, hetgeen leidt tot pluriformiteit binnen de uitvoering tussen de lidstaten, en dat dit haaks staat op de gewenste uniformiteit van het EU-acquis,

Overwegende dat grotere uniformiteit bij de uitvoering van de EU-wegvervoerregelgeving bewerkstelligd kan worden door nauwere samenwerking tussen de inspectiediensten binnen de Benelux en dat tot belangrijke kostenbesparingen, rendementsverhoging en schaalvoordelen gekomen kan worden door benutting van elkaars capaciteit, expertise en ervaring,

Zijn het volgende overeengekomen:

Hoofdstuk I

Doel, begripsomschrijvingen en verhouding tot andere regelingen

Artikel 1

Doel

Dit Verdrag beoogt:

- a) De verdergaande harmonisatie van het toezicht op en de handhaving van de EU-regelgeving inzake wegvervoer van goederen en personen;
- b) Het benutten van schaalvoordelen op het terrein van capaciteit (personeel, middelen en materieel), expertise, ervaring en opleiding;
- c) De grensoverschrijdende, wederzijdse bijstand van de inspectiediensten inzake wegvervoer en de modaliteiten ervan.

Artikel 2

Begripsomschrijvingen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt verstaan onder:
 - a) Bevoegde autoriteit: een autoriteit die op het grondgebied van een Verdragsluitende Partij op grond van de interne bevoegdheidsverdeling verantwoordelijk is voor het toezicht op en de handhaving van de regelgeving inzake wegvervoer van goederen en personen;
 - b) Ambtenaar: de bevoegde ambtenaar aangeduid door middel van een in artikel 26 van dit Verdrag bedoelde uitvoeringsafspraken;
 - c) Grensoverschrijdend optreden: het optreden van ambtenaren van een Verdragsluitende Partij op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij ter uitvoering van de doelstellingen bedoeld in artikel 1, onder c), van dit Verdrag;
 - d) Grensoverschrijdende ambtenaar: een ambtenaar die grensoverschrijdend optreedt;
 - e) Grensoverschrijdende inspectie-eenheid: een eenheid bestaande uit ambtenaren die in organisatorische en logistieke zin als één geheel grensoverschrijdend optreedt;
 - f) Ontvangststaat: de Verdragsluitende Partij op wiens grondgebied een grensoverschrijdend optreden plaatsvindt;
 - g) Zendstaat: de Verdragsluitende Partij waarvan grensoverschrijdende ambtenaren, grensoverschrijdende inspectie-eenheden of middelen en materieel afkomstig zijn;

- h) Verzoekende Verdragsluitende Partij: de Verdragsluitende Partij die een verzoek om grensoverschrijdend optreden of om het ter beschikking stellen van middelen en/of materieel doet;
 - i) Aangezochte Verdragsluitende Partij: de Verdragsluitende Partij waaraan een verzoek als bedoeld onder g) is gericht;
 - j) Toezicht: de werkzaamheden die door of namens de bevoegde autoriteiten worden verricht, zonder dat er een indicatie van overtreding is, om na te gaan of de toepasselijke voorschriften worden nageleefd;
 - k) Handhaving: een gedragsbeïnvloedend optreden door de bevoegde autoriteit dat leidt of moet leiden tot de naleving van de toepasselijke voorschriften;
 - l) Opsporing: een onderzoek dat geschiedt ter opheldering of ter voorkoming van een vermoedelijk gepleegd dan wel te plegen strafbaar feit en ter voorbereiding van een ter zake daarvan eventueel op te leggen strafrechtelijke sanctie.
2. Een lijst van bevoegde autoriteiten en ambtenaren wordt vastgesteld en geactualiseerd door middel van een in artikel 26 van dit Verdrag bedoelde uitvoeringsafpraak.

Artikel 3

Verhouding tot andere regelingen

Voor zover in dit Verdrag niet uitdrukkelijk anders is bepaald, geschiedt de samenwerking in het kader van het respectievelijke recht en de internationale verplichtingen van de Verdragsluitende Partijen.

Hoofdstuk II

De verdergaande harmonisatie van het toezicht op en de handhaving van de EU-wegvervoerregelgeving

Artikel 4

Harmonisatie

1. De Verdragsluitende Partijen streven naar een verdergaande harmonisatie van het toezicht op en de handhaving van de EU-wegvervoerregelgeving.
2. In de in artikel 27 van dit Verdrag genoemde actieplannen worden ter zake voorstellen opgenomen.

Artikel 5

Risicoclassificatiesystemen

De Verdragsluitende Partijen streven naar een onderlinge afstemming van hun risicoclassificatiesystemen zoals bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 inzake minimumvoorwaarden voor de uitvoering van de Verordeningen (EEG) nr. 3820/85 en (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en tot intrekking van Richtlijn 88/599/EEG van de Raad.

Hoofdstuk III

Het benutten van schaalvoordelen op het terrein van capaciteit (personeel, middelen en materieel), expertise, ervaring en opleiding

Artikel 6

Kennis, expertise, ervaring, opleiding, personeel, middelen en materieel

De Verdragsluitende Partijen ondersteunen de grensoverschrijdende samenwerking in het kader van dit Verdrag door:

- a) De uitwisseling van informatie betreffende hun nationale wet- en regelgeving, hun toezicht- en handhavingsstructuren en hun toezicht- en handhavingspraktijk;
- b) Het verstrekken van een forum voor de uitwisseling van goede praktijken en ervaringen;
- c) De organisatie van samenwerking op het vlak van opleidingen;
- d) Het onderling verlenen van technische en wetenschappelijke ondersteuning;
- e) De uitwisseling van middelen en materieel;
- f) Het vooraf informeren van de andere Verdragsluitende Partijen bij de aanschaf van middelen en materieel die grensoverschrijdend gebruikt kunnen worden;
- g) De uitwisseling van personeel;
- h) Het verlenen van een recht tot toegang in het kader van een grensoverschrijdend optreden aan de grensoverschrijdende ambtenaren van de andere Verdragsluitende Partijen tot de nationale elektronische registers die elke Verdragsluitende Partij bijhoudt overeenkomstig de artikelen 16 en 17 van Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad, alsmede tot andere nationale registers bepaald in een uitvoeringsafpraak zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag, met inachtneming van de op die registers van toepassing zijnde wetgeving inzake de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 7

Praktische modaliteiten van samenwerking

De praktische modaliteiten van de samenwerking op grond van dit Verdrag worden door de bevoegde autoriteiten geregeld door middel van uitvoeringsafspraken zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag.

Artikel 8

Middelen en materieel

1. De bevoegde autoriteit van de zendstaat kan op verzoek van de ontvangststaat middelen en materieel ter beschikking stellen. Bij de terbeschikkingstelling van de middelen en het materieel gaat een inventaris, die desgevraagd wordt voorgelegd aan de bevoegde autoriteit van de ontvangststaat.
2. Bij het ter beschikking stellen van middelen en materieel staat de zendstaat in voor de noodzakelijke opleiding en toelichting ten behoeve van het gebruik van deze middelen en dit materieel.
3. De kosten ontstaan bij verlies of beschadiging van door een Verdragsluitende Partij ter beschikking gesteld materieel komen ten laste van die Verdragsluitende Partij.

Hoofdstuk IV

De grensoverschrijdende, wederzijdse bijstand van de inspectiediensten inzake wegvervoer en de modaliteiten ervan

Artikel 9

Grensoverschrijdend optreden

De bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen kunnen, afhankelijk van hun operationele behoeften, een grensoverschrijdend optreden organiseren.

Artikel 10

Taken bij grensoverschrijdend optreden

De praktische modaliteiten van de samenwerking en de toekenning van taken bij deelname aan een grensoverschrijdend optreden worden door de bevoegde autoriteiten geregeld door middel van uitvoeringsafspraken zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag. Daarbij wordt bij de toekenning van taken rekening gehouden met eventueel tussen de ambtenaren bestaande verschillen in de bevoegdheden waarover zij op hun eigen grondgebied beschikken.

Artikel 11

Verzoek tot grensoverschrijdend optreden

1. Een grensoverschrijdend optreden is slechts mogelijk op verzoek. Het verzoek wordt schriftelijk of elektronisch door de bevoegde autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Partij gericht aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Verdragsluitende Partij. Het verzoek wordt ondertekend door de bevoegde autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Partij. In geval van een elektronisch verzoek is een ondertekening met een elektronische handtekening vereist.
2. Het verzoek bevat een omschrijving van de aard van het gewenste grensoverschrijdend optreden, alsmede van het operationele nut van dit optreden.
3. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Verdragsluitende Partij neemt onverwijld een beslissing betreffende het verzoek. Van die beslissing wordt zo spoedig mogelijk maar in ieder geval ten laatste een week voor het beoogde grensoverschrijdend optreden schriftelijk of elektronisch mededeling gedaan aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Verdragsluitende Partij. De beslissing wordt ondertekend door de aangezochte Verdragsluitende Partij. In geval van een elektronische beslissing is een ondertekening met een elektronische handtekening vereist.

Artikel 12

Informatieplicht

1. De grensoverschrijdende ambtenaar wordt onverwijld in het bezit gesteld van een afschrift van de beslissing bedoeld in artikel 11, derde lid, van dit Verdrag.
2. De grensoverschrijdende ambtenaar is in het bezit van een inventaris van desgevallend meegevoerde middelen en materieel, zoals vastgesteld door de bevoegde autoriteit. Hij legt deze inventaris desgevraagd voor aan de daartoe bevoegde autoriteit van de ontvangststaat.

Artikel 13

Gebruik van dwangmiddelen

Tijdens een grensoverschrijdend optreden mogen de ambtenaren de tot de basisuitrusting in de zendstaat behorende individuele materiële dwangmiddelen vervoeren, meevoeren of dragen, mits deze zijn toegestaan door de ontvangststaat. Deze dwangmiddelen mogen alleen worden gebruikt met inachtneming van de wetgeving toepasselijk in de ontvangststaat.

Artikel 14
Vertrouwelijkheid

Voor de grensoverschrijdende ambtenaar, de grensoverschrijdende inspectie-eenheid en de bevoegde autoriteit van de zendstaat gelden dezelfde regels inzake vertrouwelijkheid als die welke gelden voor de ambtenaren en bevoegde autoriteiten van de ontvangstaat.

Hoofdstuk V
Algemene bepalingen betreffende grensoverschrijdend optreden

Artikel 15
Toepasselijk recht en procedures

1. De ambtenaar treedt tijdens het grensoverschrijdend optreden op in overeenstemming met het in de ontvangstaat geldende recht.
2. Een grensoverschrijdend optreden wordt uitgevoerd volgens de wettelijke procedures van de ontvangstaat.

Artikel 16
Gezag

Gedurende het grensoverschrijdend optreden is de grensoverschrijdende ambtenaar gehouden de aanwijzingen van de betreffende bevoegde autoriteiten en de bevelen van de betreffende leidinggevende van de ontvangstaat op te volgen.

Artikel 17
Identificatie

De grensoverschrijdende ambtenaar is te allen tijde in staat zijn officiële functie aan te tonen, door middel van een legitimatiebewijs dat aan hem is verstrekt in de zendstaat.

Artikel 18

Uiterlijke herkenbaarheid

1. De grensoverschrijdende ambtenaar is als zodanig uiterlijk herkenbaar door het dragen van dienstkleedij of herkenningstekens die wijzen op het grensoverschrijdend karakter van het optreden.
2. Tijdens een grensoverschrijdend optreden zijn aan het voertuig dat wordt gebruikt door een grensoverschrijdende ambtenaar voorzieningen aangebracht die wijzen op het grensoverschrijdend karakter van het optreden.
3. De voorgaande leden zijn niet van toepassing indien dit gezien de aard van het grensoverschrijdend optreden van inspectiediensten inzake wegvervoer noodzakelijk is.

Artikel 19

Overname en beëindiging

1. Het begin en het einde van het grensoverschrijdend optreden worden vastgesteld in een uitvoeringsafpraak zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag.
2. In uitzonderlijke gevallen kan de bevoegde autoriteit van de ontvangststaat het grensoverschrijdend optreden overnemen, zo nodig in afwijking van de in het eerste lid genoemde uitvoeringsafpraak. Het grensoverschrijdend optreden wordt beëindigd zodra de bevoegde autoriteit van de ontvangststaat kennis geeft van deze overname.

Artikel 20

Verslag

De grensoverschrijdende ambtenaar of de leidinggevende van een grensoverschrijdende inspectie-eenheid, doet na elk grensoverschrijdend optreden verslag van dit optreden aan de bevoegde autoriteiten van de ontvangststaat.

Artikel 21

Hulpverlening

Een ontvangststaat is jegens de grensoverschrijdende ambtenaren van de zendstaat tijdens het grensoverschrijdend optreden verplicht tot dezelfde bescherming en hulpverlening als jegens de eigen ambtenaren.

Hoofdstuk VI

Bepalingen betreffende de burgerrechtelijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid en betreffende de kosten

Artikel 22

Strafrechtelijke aansprakelijkheid

In het kader van de taken vallende onder de toepassing van dit Verdrag worden de ambtenaren van de zendstaat met ambtenaren van de ontvangstaat gelijkgesteld, voor wat betreft de strafbare feiten die tegen of door hen mochten worden begaan, tenzij de Verdragsluitende Partijen anders overeenkomen.

Artikel 23

Burgerrechtelijke aansprakelijkheid

1. Verbintenissen uit onrechtmatige daad begaan door een ambtenaar van de zendstaat tijdens een grensoverschrijdend optreden, worden beheerst door het recht van de ontvangstaat.
2. In het geval van een grensoverschrijdend optreden, komt de vergoeding van schade toegebracht door een ambtenaar van de zendstaat op het grondgebied van de ontvangstaat ten laste van de zendstaat. In dergelijk geval vergoedt de ontvangstaat de door de benadeelden of hun rechthebbenden geleden schade op de wijze waarop zij daartoe gehouden zou zijn, indien de schade door haar eigen ambtenaren zou zijn aangebracht. De zendstaat betaalt vervolgens de ontvangstaat het volledige bedrag terug dat deze aan de benadeelden of hun rechthebbenden heeft uitgekeerd.

Artikel 24

Arbeidsrelatie

De rechten en verplichtingen die voortvloeien uit de arbeidsrelatie van de grensoverschrijdende ambtenaar in de zendstaat, blijven tijdens het grensoverschrijdend optreden onverkort van kracht. Hieronder worden mede verstaan de rechten en verplichtingen op het gebied van burgerrechtelijke aansprakelijkheid.

Artikel 25

Kosten van het grensoverschrijdend optreden

Elke Verdragsluitende Partij draagt de kosten met betrekking tot de eigen deelname aan een grensoverschrijdend optreden, tenzij anders overeengekomen.

Hoofdstuk VII

Uitvoeringsafspraken en actieplannen

Artikel 26

Uitvoeringsafspraken

De bevoegde autoriteiten maken op basis van en in het kader van dit Verdrag afspraken met betrekking tot de uitvoeringsmodaliteiten.

Artikel 27

Actieplannen

1. De in artikel 28 genoemde stuurgroep stelt periodieke actieplannen ter uitvoering van dit Verdrag vast en stuurt deze toe aan de regeringen van de Verdragsluitende Partijen.
2. De in artikel 28 genoemde stuurgroep rapporteert jaarlijks aan de regeringen van de Verdragsluitende Partijen over de uitvoering van de in het eerste lid genoemde actieplannen.

Artikel 28

Stuurgroep wegvervoerinspectie

1. Een stuurgroep wegvervoerinspectie, waarin alle Verdragsluitende Partijen vertegenwoordigd zijn, wordt ingesteld.
2. De samenstelling van de in het eerste lid genoemde stuurgroep is vastgesteld in de bijlage bij dit Verdrag.
3. Het voorzitterschap, de werking en de te volgen procedure tot wijziging van de samenstelling van de in het eerste lid genoemde stuurgroep worden bepaald in een uitvoeringsafpraak zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag.

Hoofdstuk VIII Slotbepalingen

Artikel 29 Geschillenbeslechting

1. De Verdragsluitende Partijen werken samen bij kwesties omtrent de interpretatie of toepassing van dit Verdrag.
2. Hiertoe wordt een commissie van deskundigen ingesteld, bestaande uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen.
3. Indien nodig komt de commissie van deskundigen op verzoek van een van de Verdragsluitende Partijen bijeen.
4. Geschillen betreffende de interpretatie of toepassing van dit Verdrag waarover de commissie van deskundigen geen overeenstemming kan bereiken worden bij wege van overleg tussen de regeringen van de Verdragsluitende Partijen beslecht.

Artikel 30 Toepassing van het Verdrag

De Verdragsluitende Partijen treffen de maatregelen welke nodig zijn voor de toepassing van dit Verdrag.

Artikel 31 Uitwisseling van informatie

De Verdragsluitende Partijen ontwikkelen gezamenlijk een mechanisme voor de uitwisseling van informatie en evaluaties op het gebied van de controle van het wegvervoer bij toepassing van dit Verdrag, in strikte overeenstemming met de geldende voorschriften betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Artikel 32 Evaluatie

Uiterlijk drie jaren na de inwerkingtreding van dit Verdrag evalueren de Verdragsluitende Partijen de werking en effectiviteit ervan.

Artikel 33

Territoriaal toepassingsgebied

Onverminderd artikel 35 van dit Verdrag, is dit Verdrag van toepassing op het grondgebied van het Koninkrijk België, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden in Europa.

Artikel 34

Bekrachtiging en inwerkingtreding

1. De Secretaris-generaal van de Benelux Unie is depositaris van dit Verdrag, waarvan hij een eensluidend afschrift aan elke Verdragsluitende Partij doet toekomen.
2. Dit Verdrag wordt bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door de Verdragsluitende Partijen.
3. De Verdragsluitende Partijen leggen hun akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring neer bij de depositaris.
4. De depositaris brengt de Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de neerlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.
5. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de neerlegging van de laatste akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.
6. De depositaris stelt de Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag.

Artikel 35

Toetreding derde landen en deelstaten

Het staat derde landen en, indien zij verdragsluitende bevoegdheid hebben, deelstaten vrij toe te treden tot dit Verdrag door de neerlegging van een akte van toetreding bij de depositaris. Voor toetredende landen of deelstaten treedt het Verdrag in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum van neerlegging van de akte van toetreding en ten vroegste op de dag van inwerkingtreding van het Verdrag overeenkomstig het vijfde lid van artikel 34 van dit Verdrag. De depositaris brengt de Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de neerlegging van de akte van toetreding en van de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag voor het toetredende land of de toetredende deelstaat.

Artikel 36 Opzegging

Dit Verdrag kan door elke Verdragsluitende Partij te allen tijde worden opgezegd door de neerlegging van een schriftelijke verklaring bij de depositaris. De opzegging wordt zes maanden na de neerlegging van deze schriftelijke verklaring van kracht. Het Verdrag blijft in werking tussen de overige Verdragsluitende Partijen. De depositaris brengt de Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de neerlegging van dergelijke verklaring.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend en voorzien van hun zegel.

GEDAAN te Luik, op 3 oktober 2014, in één exemplaar, in de Nederlandse en Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België, vertegenwoordigd door:

De Federale Regering:

L. LEDOUX

De Vlaamse Regering:

F. BOELAERT

De Waalse Regering:

A. MELIN

De Brusselse Hoofdstedelijke Regering:

L. LEDOUX

Voor het Groothertogdom Luxemburg:

F. BAUSCH

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

L.M.C. ONGERING

BIJLAGE

Samenstelling van de stuurgroep wegvervoerinspectie

1. De stuurgroep wegvervoerinspectie ingesteld krachtens artikel 28 van dit Verdrag is samengesteld uit ten minste één vertegenwoordiger van het Koninkrijk België, van Vlaamse Gewest, van het Waalse Gewest, van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, van het Groothertogdom Luxemburg en van het Koninkrijk der Nederlanden.
2. De leden van de stuurgroep zijn werkzaam in een overheidsdienst bevoegd voor wegvervoerinspectie en omvatten, voor elk der Verdragsluitende Partijen, ten minste één vertegenwoordiger die binnen de betrokken overheidsdienst ten minste de functie van directeur, dan wel een leidinggevende functie van een vergelijkbaar niveau, vervult.
3. Een lijst met de namen en contactgegevens van de leden van de stuurgroep wordt vastgesteld door middel van een uitvoeringsafspraken zoals bedoeld in artikel 26 van dit Verdrag.

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie

Doel

Het Benelux-Verdrag betreffende grensoverschrijdende samenwerking inzake wegvervoerinspectie is enerzijds gericht op verdergaande samenwerking tussen de Benelux-landen op het gebied van toezicht op en handhaving van EU-regelgeving met betrekking tot wegvervoer en anderzijds op het bewerkstelligen van verdergaande harmonisatie van relevante uitvoeringsregelgeving.

Het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie (i.e. het Verdrag van 17 juni 2008 tot herziening van het op 3 februari 1958 gesloten Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie) bepaalt in artikel 2, tweede lid, onder a), dat de Benelux Unie zich met name richt op “het voortbestaan en de verdere ontwikkeling van een economische unie, die een vrij verkeer van personen, goederen, kapitaal en diensten omvat en die een afgestemd beleid op economisch, financieel en sociaal gebied betreft, met inbegrip van een gezamenlijk beleid in de economische relaties met derde landen”.

Het toepassingsgebied van onderhavig verdrag valt perfect binnen die doelstelling.

Hieronder worden de aanleiding voor het opstellen van dit verdrag, de reikwijdte en de opzet ervan toegelicht. Vervolgens wordt artikelsgewijs op de inhoud van het verdrag ingegaan.

Aanleiding

Het wegvervoer in Europa, en dus ook binnen de Benelux, heeft zich de laatste jaren in een hoog tempo internationaal ontwikkeld, niet alleen qua kwantiteit maar ook qua operationeel kader waarbinnen dit vervoer wordt uitgevoerd. Zo is het niet ongebruikelijk dat er combinaties rijden op internationale trajecten samengesteld uit een trekker uit lidstaat X, met een oplegger uit lidstaat Y en een chauffeur uit lidstaat Z.

De Europese Unie heeft zich ontwikkeld tot een interne markt waarbij (binnen-) grenzen vervagen. Het toezicht op en de handhaving van het EU-wegvervoeracquis zijn daarentegen een nationale aangelegenheid gebleven.

Dit heeft ook minder positieve gevolgen gehad:

- Verschillende interpretaties tussen lidstaten van EU-regelgeving;
- Taal- en vertaalproblemen;
- (Grote) verschillen per lidstaat ten aanzien van het sanctiebeleid;
- Grote diversiteit in toezicht- en handavingsstrategieën, alsmede in uitvoering;
- Een lappendeken van diensten en organisaties die bevoegd zijn met betrekking tot toezicht en handhaving.

In toenemende mate leidt dit tot rechtsongelijkheid binnen de sector.

Het is duidelijk dat deze pluriformiteit binnen de uitvoering haaks staat op de gewenste uniformiteit van het EU-acquis.

De Benelux-landen hebben er bijgevolg voor gekozen om in het kader van de Benelux Unie samen te werken inzake wegvervoerinspecties, om het delen van ervaringen – dat ter zake reeds plaatsvindt tussen de drie landen – te formaliseren en op dat gebied een voortrekkersrol binnen de Europese Unie te vervullen.

Binnen de context van de Benelux Unie zijn *afstemming* en *samenwerking* een eerste stap om tot verbetering van de geschetste situatie te komen.

Bovendien kunnen samenwerking en krachtenbundeling tussen de inspectiediensten binnen de Benelux leiden tot belangrijke schaalvoordelen. De complexiteit van de EU-regelgeving heeft tot verregaande specialisatie geleid, hetgeen extra capaciteit, expertise en ervaring vereist. Door samenwerking binnen de Benelux, ook op het gebied van vorming en opleiding, zouden de beperkte middelen slimmer en efficiënter kunnen worden ingezet.

Intelligent, efficiënt en collegiaal afstemmen en samenwerken binnen de Benelux op het terrein van toezicht, handhaving en opsporing zal leiden tot een kwantitatieve en kwalitatieve verbetering van het toezicht op en de handhaving van het EU-wegvervoeracquis, alsmede tot reductie van de toezichtlast en kostenbesparing.

Benelux-samenwerking zal tevens tot belangrijke spin-offs kunnen leiden binnen de Euro Contrôle Route-samenwerking en binnen de Europese samenwerking op dit gebied.

De Benelux-landen besloten daarom om overeenkomstig artikel 6, tweede lid, onder f), van het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie, een verdrag op te stellen dat het kader vormt voor de beoogde afstemming en samenwerking.

Het onderhavige verdrag voorziet expliciet in de mogelijkheid van uitbreiding van dit Benelux-initiatief naar andere landen en, indien zij verdragsluitende bevoegdheid hebben, deelstaten, overeenkomstig het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie en met name artikel 26 daarvan.

Opzet van het kader voor afstemming en samenwerking

Voor wat betreft de (juridische) omkadering geldt het volgende:

- Het verdrag is te zien als een basisverdrag waarin doel en basisbeginselen voor de samenwerking zijn vastgelegd;
- Op grond van artikel 27 van het verdrag worden periodiek actieplannen vastgesteld, die per periode de specifieke acties met betrekking tot de verschillende inhoudelijke aspecten van de samenwerking vastleggen.

Zoals bepaald in artikel 3 van het verdrag, zullen vastgestelde internationale verplichtingen in acht worden genomen bij de samenwerking op basis van dit verdrag.

Uitvoeringsafspraken

Het verdrag legt de verplichting op tot het aangaan van uitvoeringsafspraken daar waar dat voor de gezamenlijke toepassing van een verdragsbepaling noodzakelijk is. Hierdoor kan een concrete invulling worden gegeven aan de desbetreffende bepaling. Daarbij mag niet worden afgeweken van de grenzen en kaders die het verdrag stelt.

Toelichting per artikel

Aanhef

In de aanhef van het verdrag wordt verwezen naar relevante EU-regelgeving die bepalingen bevat die de lidstaten uitdrukkelijk oproepen om wederzijds samen te werken. Om concreet gestalte te geven aan de van hun gevraagde samenwerking, doelen de Benelux-landen met dit verdrag op verdergaande samenwerking op het gebied van toezicht op en handhaving van deze EU-regelgeving, alsmede op het bewerkstelligen van verdergaande harmonisatie van relevante uitvoeringsregelgeving.

Artikel 1

Dit artikel omschrijft het doel van het verdrag. Verwijzend naar wat hierboven werd aangegeven, is dat doel driedig: verdergaande harmonisatie van het toezicht op en de handhaving van de betrokken EU-regelgeving, het benutten van schaalvoordelen en de grensoverschrijdende, wederzijdse bijstand van de inspectiediensten inzake wegvervoer.

Artikel 2

Hier worden de in het verdrag gehanteerde begrippen gedefinieerd. Voor de begrippen 'ambtenaar' en 'bevoegde autoriteit' is er voor gekozen om te verwijzen naar een uitvoeringsafpraak, om de nodige flexibiliteit te kunnen behouden door hier snel wijzigingen in aan te kunnen brengen. De begrippen 'ontvangststaat' en 'zendstaat' zijn ook van toepassing op bij het verdrag aangesloten deelstaten.

Artikel 3

In dit artikel wordt de verhouding van het verdrag ten opzichte van de nationale en internationale rechtsregels vastgesteld.

Artikel 4

Artikel 4 ziet op de verdergaande harmonisatie tussen de Verdragsluitende Partijen op het gebied van toezicht op en handhaving van EU-regelgeving op het gebied van wegvervoer.

Artikel 5

Omdat onderlinge afstemming van risicoclassificatiesystemen zoals bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006¹ een belangrijke bijdrage kan leveren aan het vergroten van de efficiëntie van deze systemen als handhavinginstrument, is hier in het verdrag een apart artikel aan gewijd.

Artikelen 6, 7 en 8

Deze artikelen betreffen de pragmatische samenwerking tussen de Verdragsluitende Partijen op het gebied van informatie-uitwisseling, technische ondersteuning, het ontwikkelen en uitwisselen van goede praktijken en de uitwisseling van materieel. Een en ander is te zien in het licht van het behalen van efficiëntie- en schaalvoordelen door samenwerking. Met betrekking tot het uitwisselen van goede praktijken zou een elektronisch platform opgezet kunnen worden.

Met betrekking tot de nationale elektronische registers zoals genoemd in Verordening (EG) nr. 1071/2009², alsmede voor andere relevante registers die de partijen in voorkomend geval aanduiden in een uitvoeringsafspraken, wordt een juridische basis gecreëerd opdat een grensoverschrijdend ambtenaar, tijdens een grensoverschrijdend optreden doch niet daarbuiten, toegang kan krijgen tot de in die registers vervatte data, voor zover een afdoende bescherming van persoonsgegevens gewaarborgd wordt.

Voor de praktische modaliteiten van deze samenwerking wordt, in artikel 7, verwezen naar uitvoeringsmaatregelen, gezamenlijk vast te stellen door de bevoegde autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen. Met het oog op behoud van flexibiliteit ter zake is er voor gekozen om deze modaliteiten niet in het verdrag zelf op te nemen.

Voor wat betreft de uitwisseling van materieel kunnen niet alleen ambtenaren van de zendstaat, maar ook van de ontvangstaat het geleverde materieel besturen of bedienen. In het laatste geval draagt de zendstaat zorg voor opleiding en toelichting. Er wordt een inventaris opgemaakt van het geleverde materieel. Elke Verdragsluitende Partij draagt de kosten ten gevolge van verlies van of schade aan het eigen materieel.

¹ Richtlijn 2006/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 inzake minimumvoorwaarden voor de uitvoering van de Verordeningen (EEG) nr. 3820/85 en (EEG) nr. 3821/85 van de Raad betreffende voorschriften van sociale aard voor het wegvervoer en tot intrekking van Richtlijn 88/599/EEG van de Raad (PB L 102 van 11.4.2006, p. 35).

² Verordening (EG) nr. 1071/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende de voorwaarden waaraan moet zijn voldaan om het beroep van wegvervoerondernemer uit te oefenen en tot intrekking van Richtlijn 96/26/EG van de Raad (PB L 300, 14.11.2009, p.51).

Artikelen 9 tot en met 21

Deze artikelen, die gezamenlijk de hoofdstukken IV en V van het verdrag beslaan, bevatten de regeling betreffende grensoverschrijdend optreden.

Artikel 9 voorziet in de mogelijkheid om een grensoverschrijdend optreden te organiseren. Afhankelijk van hun operationele behoeften, kunnen de bevoegde autoriteiten van de Benelux-landen daartoe besluiten.

Wat betreft de praktische modaliteiten van en de taken bij een grensoverschrijdend optreden, bepaalt artikel 10 dat zij geregeld worden door middel van uitvoeringsafspraken, die de nodige flexibiliteit bieden, mede in het licht van eventuele verschillen betreffende de bevoegdheden waarover ambtenaren die aan een degelijk optreden deelnemen, beschikken.

Artikel 11 geeft de procedure aan die moet worden gevolgd voor verzoeken tot grensoverschrijdend optreden, en voor het beantwoorden van deze verzoeken. Voordat tot een grensoverschrijdend optreden kan worden overgegaan, richt een Verdragsluitende Partij zich, ingevolge het eerste lid, met een daartoe strekkend schriftelijk, desgewenst elektronisch, verzoek tot een andere Verdragsluitende Partij.

Het tweede lid bepaalt dat het verzoek in ieder geval de aard van het gewenste grensoverschrijdend optreden omschrijft, evenals de operationele noodzaak ervan. Ten algemene kan worden gesteld dat een operationele noodzaak bestaat, wanneer zonder de inzet van de buitenlandse ambtenaren het beoogde resultaat niet zal worden bereikt. Het is overigens nadrukkelijk niet de bedoeling een beroep op een andere Verdragsluitende Partij te doen om structurele personeelsproblemen op te lossen. Op grond van het derde lid dient de Verdragsluitende Partij die een verzoek ontvangt, daarop zo spoedig mogelijk een beslissing te nemen. De beslissing ter zake dient te worden meegedeeld aan de autoriteit die het verzoek heeft gedaan. De aangezochte Verdragsluitende Partij moet gegronde redenen hebben om niet aan het verzoek te voldoen. Een verzoek zou bijvoorbeeld kunnen worden geweigerd omdat er geen capaciteit beschikbaar is, capaciteit ook of beter in eigen land kan worden verkregen of omdat partijen het niet eens worden over de kostenverdeling.

In relatie tot artikel 11, is in artikel 12 voorgeschreven dat de grensoverschrijdende ambtenaar de beslissing van de aangezochte Verdragsluitende Partij betreffende het grensoverschrijdende optreden zo spoedig mogelijk in zijn bezit krijgt. Tevens heeft de grensoverschrijdende ambtenaar een overzicht van het in het kader van een grensoverschrijdend optreden meegevoerde middelen en materieel bij zich. Deze voorwaarde wordt ook gesteld in vergelijkbare bepalingen van verdragen of internationale overeenkomsten. Hierdoor kan geen verwarring ontstaan ten aanzien van het meegevoerde materieel, hetgeen met het oog op eventuele aansprakelijkheden van belang is.

Op het gebruik van dwangmiddelen zijn door artikel 13 verschillende 'remmen' aangebracht. De ambtenaar mag zijn basisuitrusting dragen die hij normaal in zijn eigen land draagt, mits toegestaan in de ontvangststaat, en hij oefent de betrokken bevoegdheden uit in overeenstemming met het recht van de ontvangststaat. Het grensoverschrijdend optreden wordt uitgevoerd volgens de wettelijke procedures van de ontvangststaat (artikel 15). Dat geldt ook voor wat betreft regels van vertrouwelijkheid (artikel 14). De grensoverschrijdende ambtenaar staat gedurende het

grensoverschrijdend optreden onder hiërarchisch gezag van de bevoegde autoriteit van de ontvangststaat (artikel 16).

Artikel 17 heeft betrekking op de identificatie van de grensoverschrijdende ambtenaar tijdens het grensoverschrijdend optreden.

In artikel 18 zijn de eisen ten aanzien van de herkenbaarheid van grensoverschrijdende ambtenaren neergelegd. Uitgangspunt is dat een grensoverschrijdende ambtenaar de kleding of het uniform draagt dat hij normaal ook in eigen land draagt, waaruit het multinationale karakter van de inspectie zal blijken. Er kan evenwel voorzien worden in een uiterlijk herkenningsteken, in de vorm van bijvoorbeeld een armband of een veiligheidsvest, dat specifiek wijst op het multinationale karakter van de inspectie. Het derde lid van artikel 18 bevat een uitzondering: de grensoverschrijdende ambtenaar of het door hem gebruikte voertuig hoeven niet als zodanig uiterlijk herkenbaar te zijn indien de aard van het grensoverschrijdend optreden zich hiertegen verzet.

Aan de bevoegde autoriteiten van de ontvangststaat is het recht voorbehouden om in uitzonderlijke gevallen het optreden door grensoverschrijdende ambtenaren op hun grondgebied over te laten nemen door eigen ambtenaren, dan wel te bevelen dat het grensoverschrijdend optreden wordt gestaakt. Via uitvoeringsafspraken spreken de Verdragsluitende Partijen echter in zijn algemeenheid af wanneer een grensoverschrijdend optreden aanvangt, eindigt of geacht wordt geëindigd te zijn (artikel 19).

Ten behoeve van de transparantie van het optreden in het kader van het verdrag, is in artikel 20 de verplichting vervat om van elk grensoverschrijdend optreden schriftelijk verslag uit te brengen.

Artikel 21 verplicht de Verdragsluitende Partijen ertoe grensoverschrijdende ambtenaren een gelijke mate van bescherming en hulp te bieden als wat gebruikelijk is ten aanzien van eigen ambtenaren.

Artikelen 22 en 23

De artikelen 22 en 23 betreffen de burgerrechtelijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid van grensoverschrijdende ambtenaren. Wat betreft de strafrechtelijke aansprakelijkheid is aangesloten bij het in EU-verband geldende beginsel dat grensoverschrijdende ambtenaren door de ontvangststaat voor rechtsbescherming en aansprakelijkheid met eigen ambtenaren worden gelijkgesteld. Tenzij de Verdragsluitende Partijen anders overeenkomen, geldt deze algemene bepaling.

Ten aanzien van de civielrechtelijke aansprakelijkheid geldt een vergelijkbare regeling. Door de Verdragsluitende Partijen wordt uitgegaan van de "lex locus delicti". Indien een grensoverschrijdende ambtenaar schade toebrengt, is het recht van de ontvangststaat van toepassing. Ten aanzien van de vergoeding van de schade is de zendstaat gehouden de financiële last te dragen. De ontvangststaat is ten algemene evenwel gehouden de schadevergoeding aan de gedupeerde uit te keren, hetgeen meebrengt dat de burger kan aankloppen bij zijn eigen overheid. Het tweede lid van artikel 23 voorziet in een regresrecht van de Verdragsluitende Partijen onderling.

Artikel 24

Artikel 24 bepaalt dat de arbeidsrechtelijke status van de ambtenaar die grensoverschrijdend optreedt, onverkort van toepassing blijft. Regelingen van de zendstaat ten aanzien van, bijvoorbeeld, pensioenopbouw, vakantietoelagen en verzekering, blijven kortom gelden.

Artikel 25

Artikel 25 bevat een regeling ten aanzien van de verdeling van de kosten die een grensoverschrijdend optreden met zich kan meebrengen: in principe betaalt elke Verdragsluitende Partij haar eigen kosten, tenzij de betrokken Verdragsluitende Partijen anders overeenkomen.

Artikel 26

Artikel 26 ziet op de uitvoeringsafspraken, zoals hierboven reeds behandeld in het algemene deel van deze toelichting.

Artikelen 27 en 28

Artikel 27 bepaalt dat, in het kader van de samenwerking op grond van onderhavig verdrag, er concrete periodieke actieplannen worden vastgesteld door een stuurgroep bestaande uit vertegenwoordigers van de Verdragsluitende Partijen. De stuurgroep stuurt de actieplannen toe aan de regeringen van de Verdragsluitende Partijen, aan wie ook wordt gerapporteerd over de uitvoering ervan. Dit vormt een nuttig inhoudelijk instrument om de samenwerking aan te sturen.

Artikel 28 ziet op de instelling, samenstelling en werking van de stuurgroep. Zolang alleen de Benelux-landen betrokken zijn bij dit verdrag kan de stuurgroep eventueel samenvallen met het bestaande Benelux Directiecomité "Verkeer en Vervoer". In dat geval kunnen de in artikel 27 genoemde actieplannen doorgeleid worden aan het Benelux Comité van Ministers, waaraan ook gerapporteerd kan worden.

De samenstelling van de stuurgroep wordt geregeld in een bijlage bij het verdrag. Een uitvoeringsafpraak kan echter bepalen hoe die samenstelling gewijzigd kan worden. Dit maakt het mogelijk om desgewenst de samenstelling op een eenvoudige wijze aan te passen.

Artikel 29

Artikel 29 bevat een geschillenregeling in verband met geschillen over de interpretatie of uitvoering van het verdrag.

Artikel 30

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 31

Artikel 31 bepaalt dat de Verdragsluitende Partijen een systeem van informatie-uitwisseling ontwikkelen over zaken die dienstig zijn aan de realisatie van de doelstelling van het verdrag. Een dergelijk systeem dient strikt de in de Benelux-landen geldende voorschriften betreffende de bescherming van persoonsgegevens na te leven, met name wat betreft de controle op de verwerking van persoonlijke gegevens door de overheid, het recht op informatie van de betrokken personen en hun andere rechten dienaangaande.

Artikel 32

Artikel 32 bepaalt dat na een periode van drie jaar na inwerkingtreding van het verdrag een evaluatie uitgevoerd wordt met betrekking tot de werking en resultaten ervan.

Artikel 33

Artikel 33 bepaalt het territoriaal toepassingsgebied van het verdrag.

Artikel 34

Artikel 34 bepaalt dat de Secretaris-generaal van de Benelux Unie optreedt als depositaris en legt de procedures in verband met bekrachtiging en inwerkingtreding van het verdrag vast.

Artikel 35

Artikel 35 bepaalt uitdrukkelijk de mogelijkheid voor andere landen en, indien zij verdragsluitende bevoegdheid hebben, deelstaten om toe te treden tot dit verdrag. Dit is ook volledig in lijn met het Verdrag tot instelling van de Benelux Unie en met name artikel 26 van dat verdrag.

Artikel 36

Artikel 36 tenslotte bevat de procedure voor opzegging van het verdrag door een Verdragsluitende Partij en bepaalt dat dergelijke opzegging geen gevolgen heeft in verband met de werking van het verdrag tussen de overige Verdragsluitende partijen.

PROTOCOL houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), wat betreft de oppositie en de invoering van een administratieve procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring van merken – M (2014) 8

Het Koninkrijk België,

Het Groothertogdom Luxemburg,

Het Koninkrijk der Nederlanden,

Gelet op artikel 1.7, lid 2, van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen),

Gezien het op 21 mei 2014 te Brussel ondertekende Protocol houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen),

Bezielde door de wens het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen) op een aantal punten te wijzigen,

Zijn de volgende bepalingen overeengekomen:

Artikel I

Het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen) wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 2.14, lid 1, sub a, worden de woorden “overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b” vervangen door de woorden “overeenkomstig artikel 2.3”.

B. Artikel 2.16, lid 2, komt te luiden als volgt:

“De oppositieprocedure wordt opgeschort:

a. wanneer het oudere merk:

- i. nog niet is ingeschreven;
- ii. onverwijld is ingeschreven overeenkomstig artikel 2.8, lid 2, en het voorwerp is van een weigeringsprocedure op absolute gronden of een oppositie;
- iii. het voorwerp is van een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring;

b. wanneer het betwiste merk:

- i. het voorwerp is van een weigeringsprocedure op absolute gronden;
- ii. onverwijld is ingeschreven overeenkomstig artikel 2.8, lid 2, en het voorwerp is van een gerechtelijke vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring;

c. op gezamenlijk verzoek van partijen;

d. indien de opschorting om andere redenen passend is.”

C. Het kopje van artikel 2.27 komt te luiden: “Inroepen van het verval bij de rechter”.

D. Het kopje van artikel 2.28 komt te luiden: “Inroepen van de nietigheid bij de rechter”.

E. Er wordt in titel II een nieuw hoofdstuk *6bis* toegevoegd, luidend als volgt:

“Hoofdstuk 6bis. Procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij het Bureau

Artikel 2.30*bis*. Instellen van de vordering

1. Een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring van de inschrijving van een merk kan bij het Bureau worden ingediend:

a. door iedere belanghebbende:

- i. op basis van de in artikel 2.28, lid 1, sub a, b, c, d en e genoemde gronden. Wanneer de vordering is gebaseerd op de sub b, c en d genoemde gronden, kan het Bureau oordelen dat het merk na inschrijving door gebruik onderscheidend vermogen heeft verkregen.
- ii. op basis van de in artikel 2.26, lid 2, genoemde gronden, binnen de grenzen van artikel 2.27, lid 2.

b. door de deposant of houder van een ouder merk tegen een merk dat:

- i. in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig artikel 2.3, binnen de grenzen van de artikelen 2.27, lid 4, en 2.29, of
- ii. verwarring kan stichten met zijn algemeen bekend merk in de zin van artikel *6bis* van het Verdrag van Parijs, binnen de grenzen van artikel 2.28, lid 3, sub b.

2. De op lid 1, sub b, van dit artikel gebaseerde vordering kan tevens worden ingediend door de licentiehouder, indien hij daartoe van de merkhouder toestemming heeft verkregen. Zij kan op een of meer oudere merken berusten.

3. De vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring wordt pas geacht te zijn ingesteld, nadat de verschuldigde rechten zijn betaald.

Artikel 2.30ter. Verloop van de procedure

1. Het Bureau behandelt de vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring binnen een redelijke termijn overeenkomstig de bepalingen vastgelegd in het uitvoeringsreglement en met inachtneming van het beginsel van hoor en wederhoor.

2. De procedure wordt opgeschort:

a. wanneer de vordering is gebaseerd op artikel 2.30bis, lid 1, sub b, en het oudere merk:

- i. nog niet is ingeschreven;
- ii. onverwijld is ingeschreven overeenkomstig artikel 2.8, lid 2, en het voorwerp is van een weigeringsprocedure op absolute gronden of een oppositie;
- iii. het voorwerp is van een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring;

b. wanneer het betwiste merk:

- i. nog niet is ingeschreven;
- ii. onverwijld is ingeschreven overeenkomstig artikel 2.8, lid 2, en het voorwerp is van een weigeringsprocedure op absolute gronden of een oppositie;
- iii. het voorwerp is van een gerechtelijke vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring;

c. op gezamenlijk verzoek van partijen;

d. indien de opschorting om andere redenen passend is.

3. De procedure wordt afgesloten:

a. wanneer verweerder niet reageert op de ingestelde vordering. In dit geval wordt hij geacht afstand te hebben gedaan van zijn rechten op de inschrijving en wordt deze doorgehaald;

b. wanneer aan de vordering de grondslag is ontvallen hetzij omdat zij is ingetrokken, hetzij omdat de inschrijving waartegen de vordering is ingesteld is vervallen;

c. wanneer de vordering is gebaseerd op artikel 2.30bis, lid 1, sub b, en:

- i de indiener niet langer de hoedanigheid heeft om op te kunnen treden, of
- ii. het oudere merk niet meer geldig is, of
- iii. de indiener binnen de gestelde termijn geen stukken heeft overgelegd waaruit blijkt dat het recht op zijn merk niet ingevolge het ontbreken van normaal gebruik van het merk, zonder geldige reden, in de zin van dit verdrag dan wel in voorkomend geval van de Gemeenschapsmerkenverordening, vervallen kan worden verklaard.

In deze gevallen wordt een deel van de betaalde rechten gerestitueerd.

4. Nadat het onderzoek van de vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring is beëindigd, neemt het Bureau zo spoedig mogelijk een beslissing. Indien de vordering gegrond bevonden wordt, haalt het Bureau de inschrijving geheel of gedeeltelijk door. In het tegengestelde geval wordt de vordering afgewezen. Van de beslissing geeft het Bureau onverwijld schriftelijk kennis aan partijen, onder vermelding van het in artikel 1.15*bis* genoemde rechtsmiddel tegen die beslissing. De beslissing van het Bureau wordt eerst definitief nadat ze niet meer vatbaar is voor enig rechtsmiddel. Het Bureau is geen partij bij een beroep tegen zijn beslissing.

5. De in het ongelijk gestelde partij wordt in de kosten verwezen. Deze worden vastgesteld conform het bepaalde in het uitvoeringsreglement. De kosten zijn niet verschuldigd indien de vordering gedeeltelijk toegewezen wordt. De beslissing van het Bureau tot vaststelling van de kosten vormt executoriale titel; de gedwongen tenuitvoerlegging geschiedt volgens de bepalingen die van kracht zijn in de staat van executie.

Artikel 2.30*quater*. Vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring van internationale depots

1. Tegen een internationaal depot waarvan is verzocht de bescherming uit te strekken tot het Benelux-gebied kan een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring worden ingesteld bij het Bureau. De artikelen 2.30*bis* en 2.30*ter* zijn van overeenkomstige toepassing.

2. Het Bureau geeft onverwijld schriftelijk kennis aan het Internationaal Bureau van de ingediende vordering, onder vermelding van het bepaalde in de artikelen 2.30*bis* en 2.30*ter*, evenals de daarop betrekking hebbende bepalingen uit het uitvoeringsreglement.”

F. Artikel 4.5, lid 1, komt te luiden als volgt: “Onverminderd het bepaalde in de artikelen 2.14 en 2.30*bis*, is alleen de rechter bevoegd uitspraak te doen in gedingen, welke op dit verdrag zijn gegrond.”

Artikel II

Ter uitvoering van het Verdrag betreffende de instelling en het statuut van een Benelux-Gerechtshof worden de bepalingen van dit Protocol als gemeenschappelijke rechtsregels aangewezen voor de toepassing van genoemd verdrag.

Artikel III

1. De Regering van het Koninkrijk België is depositaris van dit Protocol. De depositaris doet een voor eensluidend verklaard afschrift van dit Protocol aan elke Hoge Verdragsluitende Partij toekomen.
2. Dit Protocol wordt bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door de Hoge Verdragsluitende Partijen.

3. De Hoge Verdragsluitende Partijen leggen hun akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring neer bij de depositaris.
4. De depositaris brengt de Hoge Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de neerlegging van de akten van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.
5. Dit Protocol treedt in werking op de eerste dag van de derde maand volgend op de datum van neerlegging van de derde akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring en ten vroegste op datum waarop het Protocol houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), ondertekend te Brussel op 21 mei 2014, in werking is getreden.
6. De depositaris stelt de Hoge Verdragsluitende Partijen op de hoogte van de datum van inwerkingtreding van dit Protocol.

Artikel IV

Artikel 2.14, lid 1, sub a, zoals dit luidde voor de inwerkingtreding van het onderhavige Protocol, blijft van toepassing op opposities die voor deze inwerkingtreding zijn ingediend.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, op 16 december 2014, in één exemplaar, in de Nederlandse en in de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

Voor het Koninkrijk België:

D. REYNDERS

Voor het Groothertogdom Luxemburg:

J. ASSELBORN

Voor het Koninkrijk der Nederlanden:

A.G. KOENDERS

Gemeenschappelijke memorie van toelichting bij het Protocol van 16 december 2014 houdende wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen), wat betreft de oppositie en de invoering van een administratieve procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring van merken

Algemeen

Dit protocol tot wijziging van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (merken en tekeningen of modellen) ("BVIE") bevat twee voor de praktijk belangrijke wijzigingen, die beide een verruiming betekenen van de mogelijkheden voor houders van oudere merken of andere belanghebbenden om zich tegen het depot van een merk te verzetten of de geldigheid van een ingeschreven merk te betwisten. Het gaat enerzijds (1) om een uitbreiding van de gronden die in de reeds bestaande oppositieprocedure kunnen worden ingeroepen en anderzijds (2) om de invoering van een geheel nieuwe procedure, waarbij voor het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom ("Bureau") de nietigverklaring of vervallenverklaring kan worden gevorderd. Over beide wijzigingen is een positief advies uitgebracht door de Beneluxraad voor de Intellectuele Eigendom ("Beneluxraad"), een adviesorgaan met een brede vertegenwoordiging van gebruikers in de Benelux¹. Voor de onder (1) bedoelde wijziging geldt bovendien dat deze voortvloeit uit de reeds bij inwerkingtreding (in 2004) van de oppositieprocedure beoogde evaluatie², waarbij onder meer gebruik is gemaakt van een enquête die voor alle belanghebbenden (zowel binnen als buiten de Benelux) openstond³.

1. Uitbreiding van de oppositiegonden

Uit de reeds genoemde evaluatie van de oppositieprocedure is gebleken dat gebruikers over het algemeen tevreden zijn met het functioneren van deze procedure. Er zijn slechts enkele verbeterpunten naar voren gekomen. De procedurele punten, zoals het taalgebruik bij opposities en de wijziging van de verlengingstermijn van de zgn. "cooling-off", zijn in het uitvoeringsreglement geregeld. Het enige verbeterpunt waarvoor een wijziging van het BVIE nodig is, is de uitbreiding van de oppositiegonden.

Bij invoering van de oppositieprocedure in de Benelux heeft de wetgever gekozen voor een eenvoudig systeem, met (vergeleken met het Gemeenschapsmerk en nationale systemen in veel andere EU landen) beperkte gronden: de houder van een oudere merkinschrijving kan zich momenteel uitsluitend verzetten tegen de inschrijving van een jonger merk als dit identiek of overeenstemmend is en voor identieke of soortgelijke waren of diensten is gedeponeerd. Reden hiervoor was met name dat het Bureau destijds nog geen enkele ervaring had met *inter partes* procedures en dat geoordeeld werd dat andere gronden, waarvoor de bewijslast over het algemeen zwaarder is, beter door de rechter konden worden beoordeeld. De oppositieprocedure is in de

¹ Beide adviezen, d.d. 23 juni 2010, zijn te vinden op de website van het Bureau (www.boip.int) onder "Over BBIE" – "Over ons" – "Beneluxraad".

² Artikel II van het Protocol van 9 december 2003 houdende wijziging van het Uitvoeringsreglement van de eenvormige Beneluxwet op de merken (B.S. 24/12/2003; Trb. 2003, 185 en 186; Mém. A p. 4046 e.v.).

³ De resultaten van deze enquête en een samenvatting daarvan zijn te vinden op de website van het Bureau (www.boip.int) onder "Over BBIE" – "Over ons" – "Beneluxraad".

praktijk een succes gebleken; inmiddels worden jaarlijks ruim 1.000 nieuwe opposities ingediend (ongeveer 5% van de depots wordt geopponeerd). Het Bureau heeft dus de nodige ervaring opgedaan en uit de voornoemde evaluatie blijkt duidelijk dat gebruikers tevreden zijn met de werking van deze procedure. Uit de evaluatie blijkt verder dat gebruikers graag een verruiming van de aan te voeren gronden zouden zien.

De Regeringen stellen voor om aan deze wens tegemoet te komen, door de oppositieprocedure uit te breiden met de in artikel 2.3, sub c, BVIE bedoelde grond, die het voor de houder van een ouder ingeschreven merk dat bekendheid geniet, mogelijk maakt om, onder omstandigheden, zich te verzetten tegen de inschrijving van een jonger merk, ook voor niet-soortgelijke waren of diensten. Dit is de grond waaraan blijkens de evaluatie duidelijk de meeste behoefte onder gebruikers bestaat. Overigens kan worden opgemerkt dat in de evaluatie ook enkele andere gronden voor verzet tegen een merkdepot zijn onderzocht, maar dat daarvoor minder interesse onder gebruikers bestaat. Het gaat hier bovendien in wezen om niet-merkenrechtelijke gronden zoals oudere handelsnamen, auteursrechten of (al dan niet contractuele) rechtsverhoudingen tussen partijen. De Regeringen achten het daarom meer aangewezen om deze gronden, die betrekking hebben op rechten die op nationaal niveau worden beheerst, door de nationale rechter te laten beoordelen; er wordt dus voorgesteld om de oppositieprocedure bij het Bureau beperkt te houden tot gevallen waarin een ouder merk tegen een jonger merk wordt ingeroepen.

2. Invoering van een procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij het Bureau

Waar de oppositieprocedure houders van oudere merken de mogelijkheid biedt om zich binnen een korte termijn na het depot van een jonger merk tegen de inschrijving daarvan te verzetten, gaat het bij de procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring om reeds ingeschreven merken. Er zij aan herinnerd dat nietigverklaring *ex tunc* (met terugwerkende kracht) werkt en vervallenverklaring *ex nunc* (zonder terugwerkende kracht).

Een dergelijke procedure bestaat reeds voor Gemeenschapsmerken en in de meeste nationale merkenstelsels in Europa. Een van de aanbevelingen in een studie die in opdracht van de Europese Commissie door het Duitse Max Planck instituut is uitgevoerd⁴, is om meer te harmoniseren in (het bestaan van) dit soort procedures, zodat de gebruiker die de doorhaling van een merkinschrijving wenst te verkrijgen zoveel mogelijk overal dezelfde middelen tot zijn beschikking heeft. Uit de consultatie van belanghebbende kringen is gebleken dat gebruikers positief staan tegenover de invoering van een procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij het Bureau.

De Regeringen stellen dan ook voor om deze procedure in te voeren.

Er moet overigens worden benadrukt dat de nieuwe procedure bij het Bureau niet in de plaats treedt van de bestaande mogelijkheden om – meestal gebeurt dit in reconventie in geschillen over inbreukmakend gebruik – de nietigheid of het verval van een merkinschrijving bij de bevoegde rechter in te roepen, maar daarnaast komt te staan. Naar verwachting zal de relatief eenvoudige administratieve procedure bij het Bureau vooral een meerwaarde bieden in gevallen waarin (nog)

⁴ Study on the Overall Functioning of the European Trade Mark System, 15 februari 2011, punt 2.42 e.v. (p. 231) (http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/tm/index_en.htm).

geen conflict over het gebruik van een merk bestaat, maar een derde er niettemin belang bij heeft om een bepaalde inschrijving uit het register verwijderd te krijgen, bijvoorbeeld om er zeker van te zijn dat deze hem niet later kan worden tegengeworpen. Verder moet worden benadrukt dat de beslissing van het Bureau uiteraard aan rechterlijke toetsing onderworpen is; zoals voor alle beslissingen van het Bureau geldt, is hiervoor het Benelux-Gerechtshof aangewezen als beroepsinstantie.

Het praktische verloop van de procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring zal in het uitvoeringsreglement worden uitgewerkt en in grote mate geïnspireerd worden op de reeds bestaande oppositieprocedure, zodat deze in elk geval in procedureel opzicht voor de gebruiker vertrouwd zal zijn. Ook de gronden die kunnen worden aangevoerd zijn voor de gebruiker niet nieuw; deze konden immers al voor de rechter worden aangevoerd. Voor het Bureau zijn ze dat evenmin. Het gaat immers in wezen om gronden waaraan het Bureau al in bestaande procedures (toetsing op absolute gronden en oppositie) toetst.

Artikelsgewijs

Artikel I

A. Artikel 2.14

De wijziging in lid 1, sub a, betreft de reeds in het algemeen deel van deze toelichting genoemde uitbreiding van de opposiegronden. Het schrappen van de verwijzing naar sub a en b, heeft tot gevolg dat een oppositie voortaan kan worden gebaseerd op alle in artikel 2.3 genoemde gronden, dus ook de onder c van dat artikel genoemde grond.

B. Artikel 2.16

De bepalingen over opschorting van de procedure (lid 2) zijn scherper gedefinieerd en gegroepeerd in omstandigheden die de geldigheid van het ingeroepen oudere merk betreffen (sub a) en omstandigheden die het betwiste merk betreffen (sub b). Toelichting verdient dat onder de sub a (iii) genoemde grond zowel een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij de rechter als bij het Bureau (of wanneer het oudere merk een Gemeenschapsmerk is bij het Europese merkenbureau, het BHIM) valt. Onder sub b (ii), wordt echter alléén de *gerechtelijke* vordering als grond voor opschorting genoemd. Gevolg hiervan is dat, wanneer tegen hetzelfde merk zowel een oppositie als een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij het Bureau aanhangig is (hetgeen het geval kan zijn bij de in artikel 2.8, lid 2, bedoelde versnelde inschrijving), de oppositie niet wordt opgeschort en dus voorrang heeft. In het nieuwe artikel 2.30ter, lid 2, sub b (ii), wordt geregeld dat het in zo'n geval de procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring is die wordt opgeschort. Tenslotte wordt (sub d) een nieuwe, algemeen geformuleerde, opschortingsgrond opgenomen. Deze bepaling maakt het mogelijk dat de procedure wordt opgeschort in (uitzonderlijke) gevallen die niet onder de sub a tot en met c genoemde gronden gerangschikt kunnen worden, maar waarin de omstandigheden wel zodanig zijn dat opschorting – in het algemeen belang van een goede procesorde – aangewezen is. In de praktijk is hieraan in een aantal gevallen behoefte gebleken, bijvoorbeeld wanneer gerechtelijke procedures tussen partijen aanhangig zijn met betrekking tot een coëxistentieovereenkomst of over het houderschap van de rechten op een bepaalde inschrijving. Een

dergelijke “open grond” bestaat ook in het systeem voor Gemeenschapsmerken⁵ en heeft in de praktijk zijn nut en meerwaarde voor gebruikers bewezen.

C en D. Artikelen 2.27 en 2.28

De kopjes bij deze artikelen worden gewijzigd, teneinde het onderscheid tussen de in deze artikelen bedoelde procedure bij de rechter en de nieuwe procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij het Bureau te verduidelijken.

E. Hoofdstuk 6bis

Dit nieuwe hoofdstuk regelt de reeds in het algemeen deel van deze toelichting genoemde procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij het Bureau:

Artikel 2.30bis

Het nieuwe artikel 2.30bis bepaalt (lid 1) de gronden waarop de vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring kan worden gebaseerd. Enerzijds gaat het om (sub a) zgn. absolute nietigheidsgronden en vervalgronden, die door iedere belanghebbende kunnen worden ingeroepen. Bij de beoordeling van de absolute gronden kan het Bureau, net als de rechter (artikel 2.28, lid 2), oordelen dat het merk door gebruik (zgn. inburgering) onderscheidend vermogen heeft verkregen. Bij de beoordeling van het verval omdat geen normaal gebruik van het merk is gemaakt, dient het Bureau, net als de rechter (artikel 2.27), rekening te houden met de mogelijkheid van herstel (zgn. heilung) van het recht. Anderzijds gaat het om (sub b) zgn. relatieve nietigheidsgronden, die uitsluitend kunnen worden ingeroepen door de deposant of houder – of de licentiehouder (lid 2) – van een ouder merk. Deze relatieve nietigheidsgronden zijn dezelfde als in de oppositieprocedure (artikel 2.14). Aangezien de vordering kan zijn gericht tegen een reeds langere tijd ingeschreven merk, zijn hier enkele bepalingen van toepassing die met zich meebrengen dat eventueel conflicterende rechten in voorkomend geval toch naast elkaar moeten kunnen blijven bestaan (artikelen 2.27, lid 4, en 2.29 voor een ingeschreven ouder merk en artikel 2.28, lid 3, sub b, in geval van een ouder algemeen bekend merk). Zoals reeds in het algemeen deel van deze toelichting vermeld, zijn de gronden voor nietigverklaring en vervallenverklaring op zich niet nieuw, zodat ze hier geen verdere toelichting behoeven.

Artikel 2.30ter

Het nieuwe artikel 2.30ter regelt het verloop van de procedure, dat zoals reeds opgemerkt in het algemeen deel van deze toelichting in hoge mate is geïnspireerd op de oppositieprocedure (artikel 2.16).

Lid 1 bepaalt dat het beginsel van hoor en wederhoor moet worden gerespecteerd en dat het Bureau binnen een redelijke termijn een beslissing zal nemen. Het verdere verloop van de procedure wordt uitgewerkt in het uitvoeringsreglement.

In lid 2 worden de gronden voor opschorting van de procedure vastgelegd. Benadrukt moet worden dat de onder b (iii) genoemde grond tot gevolg heeft dat een gerechtelijke procedure voorrang heeft

⁵ Regel 20(7) van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 2868/95 van de Commissie van 13 december 1995 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 40/94 van de Raad inzake het Gemeenschapsmerk (PB L 303, 15.12.1995, p.1).

ten opzichte van een procedure bij het Bureau. Voor wat betreft de onder b (ii) genoemde grond kan worden verwezen naar de toelichting bij artikel 2.16; een procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring wordt opgeschort indien het betwiste merk een versnelde inschrijving overeenkomstig artikel 2.8, lid 2 betreft waartegen een weigering op absolute gronden of een oppositie aanhangig is. Voor wat betreft de onder d genoemde algemeen geformuleerde opschortingsgrond, kan worden verwezen naar de toelichting bij het overeenkomstige artikel 2.16, lid 2, sub d.

Lid 3 bevat de gronden voor afsluiting van de procedure. Deze zijn hetzelfde als bij de oppositieprocedure (artikel 2.16, lid 3). In geval van afsluiting wordt een (bij uitvoeringsreglement te bepalen) deel van de betaalde rechten gerestitueerd.

In lid 4 wordt bepaald dat het Bureau, nadat het onderzoek van de vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring is beëindigd, zo spoedig mogelijk een beslissing neemt. Deze beslissing wordt pas definitief nadat ze niet meer vatbaar is voor enig rechtsmiddel. Net als bij de oppositieprocedure is een beroep tegen een beslissing tot nietigverklaring of vervallenverklaring een zaak tussen partijen en is er op geen enkele wijze sprake van betrokkenheid van het Bureau.

In lid 5 wordt de basis gegeven voor nadere regels inzake de veroordeling in de kosten van de verliezende partij. Deze regels worden bij uitvoeringsreglement gesteld. De bedragen van de veroordeling worden op forfaitaire basis vastgesteld. Hiermee wordt vermeden dat aan het eigenlijke geschil nog een geschil over de kosten gekoppeld wordt. De regeling moet ook van aard zijn vexatoire vorderingen tegen te gaan.

Artikel 2.30^{quater}

Het nieuwe artikel 2.30^{quater} maakt de regeling voor het instellen van een vordering tot nietigverklaring of vervallenverklaring tegen Benelux merken overeenkomstig toepasbaar op internationale depots waarvan is verzocht de bescherming uit te strekken tot het Beneluxgebied.

F. Artikel 4.5

De wijziging in lid 1 houdt verband met de invoering van de procedure tot nietigverklaring of vervallenverklaring bij het Bureau, waardoor niet langer geldt dat alleen de rechter bevoegd is om uitspraak te doen in gedingen, die op het BVIE zijn gegrond.

Artikelen II en III

Deze artikelen behoeven geen verdere toelichting.

Artikel IV

Deze overgangsbepaling is nodig in verband met de uitbreiding van de oppositiegonden (het gewijzigde artikel 2.14). Hiermee wordt voorkomen dat er in reeds lopende opposities misverstanden kunnen ontstaan over de vraag of de grondslag daarvan kan worden verruimd.

Reglementen

REGLEMENT VAN ORDE van de Belgisch-Nederlandse permanente gemengde schadecommissie ingesteld bij beschikking M(83)26 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie inzake wederzijdse bijstand ter vaststelling van schade veroorzaakt door grensoverschrijdende gevolgen van grondwateronttrekking

Overeenkomstig het vierde lid van artikel 2 van beschikking M(83)26 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie inzake wederzijdse bijstand ter vaststelling van schade veroorzaakt door grensoverschrijdende gevolgen van grondwateronttrekking (hierna: de beschikking), heeft de permanente gemengde schadecommissie ingesteld door artikel 1 van die beschikking ten behoeve van het onderzoek van aanspraken op de vergoeding van schade aan ene zijde van de Belgisch-Nederlandse grens veroorzaakt door grondwaterwinning aan de andere zijde van die grens (hierna: de commissie), het volgende reglement van orde bij consensus vastgesteld op 17 september 2014:

Artikel 1. Toepassingsgebied van het reglement en taak van de commissie

1. Dit reglement van orde heeft betrekking op onderzoeken van aanspraken op de vergoeding van schade aan ene zijde van de Vlaams-Nederlandse grens veroorzaakt door grondwaterwinning aan de andere zijde van die grens, met uitsluiting van aanspraken die uitsluitend of mede de Waals-Nederlandse grens betreffen.
2. Dit reglement van orde heeft eveneens betrekking op een vraag om advies aan de commissie:
 - a) krachtens artikel 4 van beschikking M(84)16 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie inzake overleg en samenwerking bij de voorbereiding van beslissingen omtrent vergunningen voor grondwateronttrekkingen waarvan grensoverschrijdende gevolgen mogelijk zijn, en
 - b) krachtens artikel 6 van beschikking M(88)8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie inzake overleg en samenwerking bij de voorbereiding van beslissingen die van belang zijn voor de bescherming van het grondwater in de grensgebieden,

doch slechts voor zover het verschil van inzicht, zoals bedoeld in de onder a) en b) hierboven genoemde bepalingen, bestaat tussen autoriteiten uit het Vlaams Gewest enerzijds en Nederland anderzijds, met uitsluiting van elk verschil van inzicht dat aan Belgische zijde uitsluitend of mede ten aanzien van autoriteiten uit het Waalse Gewest bestaat.

Artikel 2. Samenstelling van de commissie

De commissie wordt samengesteld overeenkomstig het eerste lid van artikel 2 van de beschikking. Elke delegatie wordt samengesteld door de drie leden of, in geval van verhindering, door hun plaatsvervangers, zoals benoemd door de regering van het Koninkrijk der Nederlanden enerzijds en door de Vlaamse regering anderzijds.

Artikel 3. Voorzitterschap van de commissie

Overeenkomstig het tweede lid van artikel 2 van de beschikking wordt het voorzitterschap van de commissie beurtelings waargenomen voor een periode van drie jaar, ingaande op 17 september 2014, door het hoofd van achtereenvolgens de Nederlandse en de Vlaamse delegatie.

Artikel 4. Deskundigen

Op vraag van een delegatie besluit de commissie, indien zij dat nodig acht, tot een eventueel beroep op deskundigen zoals bedoeld in het derde lid van artikel 2 van de beschikking.

Artikel 5. Verzoek aan de commissie

Een in artikel 3 van de beschikking bedoeld verzoek, of een vraag om advies zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 1 van dit reglement van orde, wordt gericht aan het Benelux Secretariaat-Generaal of aan een delegatiehoofd zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 2 van de beschikking, die daarvan kennis geeft aan het Benelux Secretariaat-Generaal. Elk verzoek wordt door het Benelux Secretariaat-Generaal ter kennis gegeven aan de leden van de commissie en hun plaatsvervangers.

Artikel 6. Onderzoek door de commissie

1. Ingevolge een verzoek zoals bedoeld in artikel 5 van dit reglement van orde, voert de commissie een onderzoek overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 8 van de beschikking.
2. Het onderzoek wordt geleid door het delegatiehoofd dat het voorzitterschap van de commissie waarneemt, tenzij de commissie anders bepaalt.
3. De commissie kan besluiten een beroep te doen op derden voor de uitvoering van een onderzoek. In dergelijk geval zijn de artikelen 4 en 11 van dit reglement van orde van toepassing.
4. Het bepaalde in de leden 1 tot en met 3 hierboven is van overeenkomstige toepassing op de behandeling van een vraag om advies zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 1 van dit reglement van orde.

Artikel 7. Vergaderingen

1. Op vraag van een delegatie komt de commissie samen in het kader van een onderzoek zoals bedoeld in artikel 6 van dit reglement van orde.
2. Het delegatiehoofd dat het voorzitterschap van de commissie waarneemt bepaalt in onderling overleg met het andere delegatiehoofd en het Benelux Secretariaat-Generaal de plaats, de datum en het tijdstip van de vergadering.
3. De convocatie, ontwerpagenda en eventuele werkdocumenten worden opgesteld in onderling overleg tussen de delegatiehoofden en ten minste tien werkdagen voor de vergadering aan de leden van de commissie en hun plaatsvervangers rondgestuurd.

Op verzoek van een der leden van de commissie kunnen aanvullende punten op de ontwerpagenda worden geplaatst. De commissie keurt aan het begin van iedere vergadering de agenda goed.

4. De vergadering staat open voor de leden van de commissie en hun plaatsvervangers, alsmede voor het Benelux Secretariaat-Generaal. Ook eventuele deskundigen zoals bedoeld in het derde lid van artikel 2 van de beschikking kunnen deelnemen aan de vergadering, tenzij anders bepaald door de commissie.
5. Het delegatiehoofd dat het voorzitterschap van de commissie waarneemt of diens plaatsvervanger opent en sluit de vergadering, leidt de besprekingen en formuleert de genomen besluiten.
6. Het secretariaat van de vergadering wordt gevoerd door het Benelux Secretariaat-Generaal, tenzij anders bepaald door de commissie. Deze taak betreft het notuleren van vergaderingen, het verzamelen en verspreiden van vergaderstukken en het beschikbaar stellen van vergaderlocaties met toebehoren.

Artikel 8. Besluitvorming

1. De besluitvorming binnen de commissie geschiedt bij consensus tussen de twee delegaties.
2. In geval van een vergadering zoals bedoeld in artikel 7 van dit reglement van orde, geschiedt de besluitvorming wat betreft de vaststelling van rapporten of adviezen bovendien slechts rechtsgeldig indien ieder van de twee delegaties ten minste vertegenwoordigd is door het delegatiehoofd, dan wel door diens plaatsvervanger vergezeld door ten minste één lid van de betrokken delegatie. De onthouding van een lid van de commissie of diens plaatsvervanger verhindert niet dat een besluit wordt genomen.
3. De besluitvorming kan ook schriftelijk verlopen, indien elk delegatiehoofd daar uitdrukkelijk mee instemt. In dat geval geschiedt de besluitvorming wat betreft de vaststelling van rapporten of adviezen middels de uitdrukkelijke goedkeuring door ten minste elk delegatiehoofd.

Artikel 9. Communicatie vanwege de commissie

1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 5 en 8 van dit reglement van orde, geschiedt de communicatie uitgaande van de commissie via het delegatiehoofd dat het voorzitterschap van de commissie waarneemt of, indien de commissie daartoe besluit, via een contactpersoon aangeduid onder de leden van de commissie of hun plaatsvervangers dan wel via het Benelux Secretariaat-Generaal.
2. De communicatie voortvloeiende uit de toepassing van de artikelen 4 tot en met 8 van de beschikking geschiedt steeds schriftelijk en in strikte overeenstemming met de bepalingen van de beschikking. Hetzelfde geldt op overeenkomstige wijze voor de communicatie in antwoord op een vraag om advies zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 1 van dit reglement van orde.
3. Zonder uitdrukkelijke toestemming van de commissie wordt door haar leden en hun plaatsvervangers, alsmede door eventuele deskundigen zoals bedoeld in het derde lid van artikel 2 van de beschikking, geen openbaarheid gegeven aan de door de commissie behandelde zaken, behoudens indien documenten waarover de betrokken overheden beschikken openbaar gemaakt moeten worden krachtens de op die overheden toepasselijke regels inzake de openbaarheid van bestuur.

Artikel 10. Plaatsbezoeken

Op vraag van een delegatie besluit de commissie, indien zij dat nodig acht, tot het zelf verrichten van onderzoek ter plaatse zoals bedoeld in artikel 8 van de beschikking of in het kader van de behandeling van een vraag om advies zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 1 van dit reglement van orde.

Dergelijk onderzoek geschiedt door één of meer leden van de commissie of hun plaatsvervangers, in voorkomend geval bijgestaan door deskundigen zoals bedoeld in het derde lid van artikel 2 van de beschikking.

Artikel 11. Beroep op derden

Elk beroep op derden neemt de vorm aan van bijstand door deskundigen zoals bedoeld in het derde lid van artikel 2 van de beschikking en artikel 4 van dit reglement van orde.

Deze bijstand heeft betrekking op onderzoekswerkzaamheden zoals bedoeld in de artikelen 4, 5, 6 en 8 van de beschikking, dan wel op de behandeling van een vraag om advies zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 1 van dit reglement van orde, zonder dat de deskundigen evenwel in de plaats kunnen treden van de commissie of haar leden of hun plaatsvervangers wat betreft de besluitvorming binnen de commissie.

Artikel 12. Kosten

1. Alle kosten verbonden aan de werking van de commissie, onderzoeken door de commissie overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 8 van de beschikking of in het kader van de behandeling van een vraag om advies zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 1 van dit reglement van orde, alsmede eventuele bijstand door deskundigen zoals bedoeld in het derde lid van artikel 2 van de beschikking, worden gedragen door de regering van het Koninkrijk der Nederlanden enerzijds en de Vlaamse regering anderzijds.
Daarbij draagt elke regering de kosten van zijn eigen delegatie.

De kosten die niet bij één der delegaties in rekening gebracht kunnen worden, worden bij helften verdeeld tussen elk der regeringen.

2. Deze kostenregeling geldt onverminderd de vereiste schriftelijke verbintenis zoals bedoeld in het tweede lid van artikel 5 van de beschikking en elk daaruit voortvloeiend verhaal van de kosten. Deze verbintenis neemt de vorm aan van eender welke schriftelijke verbintenis van de verzoeker jegens de commissie die door de commissie als afdoende wordt beschouwd in het licht van het nationale recht en de administratieve procedures die van toepassing zijn op de vaststelling van de betrokken aanspraak op vergoeding. Deze verbintenis komt tot stand ten vroegste op het moment dat de commissie aan de verzoeker te kennen geeft dat de verbintenis aldus als afdoende wordt beschouwd.

Elk daaruit voortvloeiend verhaal van de kosten wordt toebedeeld aan de regering van het Koninkrijk der Nederlanden enerzijds en de Vlaamse regering anderzijds naar rato van de door hun gedragen kosten die bij de commissie in rekening werden gebracht voor de onderzoekswerkzaamheden bedoeld in de artikelen 4, 5, 6 en 8 van de beschikking.

3. Deze kostenregeling geldt voorts onverminderd de terbeschikkingstelling van vergaderruimten of secretariële ondersteuning door het Benelux Secretariaat-Generaal zoals bedoeld in artikel 7 van dit reglement van orde.

Artikel 13. Taal

De werktaal van de commissie is het Nederlands.

Elke vertaling van documenten waartoe de commissie zou besluiten in het kader van haar werkzaamheden wordt bekostigd overeenkomstig artikel 12 van dit reglement van orde.

SECRETARIAAT-GENERAAL
Regentschapsstraat 39
1000 Brussel

Het Benelux Publicatieblad wordt uitgegeven door het Secretariaat-generaal van de Benelux Unie en is verkrijgbaar in het Nederlands en het Frans.

Op de website www.benelux.int kunt u het Benelux Publicatieblad raadplegen en kunt u zich inschrijven voor de mailinglist. U vindt er eveneens de regelgeving van de Benelux Unie.